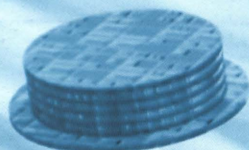

SUFOI ©

ufo-nyt

44. årg. 2002 1. kvartal Nr. 1

Dræbt af ufoer
Britiske X-Files
Er ufoer tidsmaskiner?
Præsident fløj i rumskib
Svensk general jagtede ufo

Forsiden:
I midten af 1940'erne jagtede svensk militær en ufo over Bråviken nord for Norrköping. Piloterne i de to J22'ere opdagede det hatteformede objekt, hvorefter Lage Tunberg (senere chef for flyvevåbnet) optog forfølgelsen. Han vil ikke selv kendes ved hændelsen. Men makkeren Rune Rydebrandt er sikker på, at observationen virkelig fandt sted.
(Tegning: Kari Rajanen/ UFO-Sverige)

Indhold

Skandinavisk UFO Information

SUFOI
Postboks 6, DK-2820 Gentofte
giro 9 11 77 25
Prøvenumre, information og observationer tlf. 70 20 11 22

Elektronisk post til SUFOI:
Du kan kontakte flere af SUFOI's repræsentantskabsmedlemmer på vores hjemmeside: *www.sufoi.dk*
E-mail: *info@sufoi.dk*

SUFOIs formål og ledelse:
Se side 3

Ansvarshavende redaktør:
Kim Møller Hansen, e-mail: *kim_moeller_hansen@gyldendal.dk*

Redaktionel medarbejder:
Ole Henningsen
e-mail: oleh@post1.tele.dk

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:
Henrik Klinge Pedersen, Bo Møller Hansen, Dezsö Sternoczky og Hunt Emerson.

Produktion:
Tryk udført af: Glumsø Bogtrykkeri A/S - 57 64 60 85

Distribution:
Avispostkontoret, København V.

Annoncer:
Redaktionen modtager gerne reproklare annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:
Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Deadlines:
Den 2. april for stof til nr. 2, som udkommer medio maj. Den 2. juli for stof til nr. 3, som udkommer medio august. Den 2. oktober for stof til nr. 4, som udkommer medio november.

Abonnement:
UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 2002 er kr. 257,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 60,00 (i alt kr. 317,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande.
Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (2002-2006 incl.) for kr. 1.285,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.585,00.

Adresseændringer:
Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOI's medlemsarkiv: Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå.

UFO-Nyt udgives af Skandinavisk UFO Information (SUFOI) ❍ Postboks 6 2820 Gentofte ❍ tlf. 70 20 11 22
SUFOI reg. nr. 3148/3149 ❍ ISSN 0049-4976

Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 6, 2820 Gentofte

Formål
1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.
2) Det er SUFOI's opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.
3) Ved et ufofænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.
4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet.

Formand
Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted. E-mail: *kim_moeller_hansen@gyldendal.dk*

Områdeansvarlige

Rapportarbejde
Flemming Poulsen (SUFOI's Oplysning), Lufthavnsvej 144, Beldringe, 5270 Odense N. 65 95 40 77.

Udgivelser
Kim Møller Hansen

Informationsarbejde
Peter Nørgaard, Lysåvej 2, 8600 Silkeborg. 86 80 26 13.

Hjemmeside
Flemming O. Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 53 24.

Øvrige repræsentantskab

Per Andersen (regnskabsafdeling), Jyllingevej 111, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.
Jørgen Bengtvig (arkivar), Galgebakken Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. 43 64 44 69.
Torben Birkeholm, Aadalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 98 14 70 97.
Jan Hansen (ekspedition), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 54 94 11 69.
Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.
Asle Nielsen (SUFOI's Oplysning), Asgaardsvej 1, 8700 Horsens. 40 72 11 17.
Bo Nielsen, Kunnerupvej 21, Kolt, 8361 Hasselager. 86 28 31 91.
Susanne Skovlund, Kærhøjgårdsvej 2, 3540 Lynge. 48 18 94 49.
Michael Storm (bogarkiv), Durup Allé 80, 2730 Herlev. 44 92 41 80.
Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade 49, 3.th., 2200 København N. 35 83 84 81.

Sker der noget?

AF KIM MØLLER HANSEN

Ja, det gør der faktisk. Mere end vi kan få plads til at fortælle på 24 sider.

Besøger man vores hjemmeside www.sufoi.dk, vil man hurtigt opdage, at der i allerhøjeste grad bliver set interessante fænomener på den danske nattehimmel. Og at dømme efter de mange henvendelser vi får fra pressen, så har ufoerne stadig offentlighedens interesse.

Mange ufo-interesserede vender blikket bagud – og begynder at genoptage gamle sager, revurdere dem og om muligt forstå dem i et helt nyt lys.

Tidligere hemmeligholdte dokumenter bliver i disse år frigivet, ligesom centrale militærpersoner ikke længere er bundet af tavshedspligten. Det betyder, at gamle ufosager med ét får ny værdi og måske finder deres forklaring.

Nu er det selvfølgelig ikke alle, som lader deres tro forstyrre af fakta – tænk blot på dem, som lever og ånder for sammensværgelses-teorierne – men personligt finder jeg det værdifuldt, at myter kan aflives, og at nye facts kaster lys over fortidens mysterier og dermed skaber viden.

I dette nummer af UFO-Nyt ser vi nærmere på endnu et hjørne af de komplekse sammensværgelsesteorier, idet vi bringer første del af Nigel Watsons artikel "Dræbt af ufoer". Anden og sidste del kommer i næste nummer af UFO-Nyt.

I artiklen "Churchill jagtede flyvende tallerkener" belyses, hvad frigivne dokumenter afslører om de formodede britiske X-Files.

De klassiske ufo-tilfælde spøger altid. I dette nummer bringer vi seneste nyt om Lubbock-lysene fra 1951 og Paul Trents fotos fra 1950. Flere interessante opdateringer af andre ufo-klassikere vil følge i de kommende numre.

"Vi ser dem overalt. I seriøse publikationer om ufoer, men også i film, computerspil, reklamer, på T-shirts og mange andre steder. Billederne af de væsner, der synes at være blevet definitionen på, hvordan et rumvæsen skal se ud. De kaldes populært 'De Grå'."

Sådan indledes artiklen "De Grå" skrevet af en af vore læsere, Peder Schultz fra Gram. Artiklen handler bl.a. om, hvilke problemer det giver for den seriøse ufo-forskning, at en ufonaut åbenbart skal se ud på en bestemt måde.

Vi er glade for sådanne læserbidrag og håber, at Peders artikel kan inspirere andre til at skrive i UFO-Nyt.

Hver dag modtager vi e-mails med konkrete opklarende spørgsmål om noget, man har hørt eller læst i pressen eller fundet på internettet. Vi forsøger efter bedste evne at besvare alle henvendelser. Andre efterlyser ideer til videre læsning om ufoer. Her kan vi anbefale en litteraturliste, som SUFOI har udarbejdet. Den hedder "UFO litteraturliste" (brug kuponen nederst på siden). Litteraturlisten fås ved at sende et frimærke på 4 kr. til: SUFOI's Ekspedition, Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå.

Bemærk, at vi på side 22-23 har en lang række gode tilbud, som gør det muligt for alle at få masser af information om ufoer uden at skulle betale en hel bondegård. Skynd dig at bestille, inden vi har udsolgt – og hjælp os med at tømme hylderne i vores ekspedition. Vi skal nemlig have plads til en række spændende nye udgivelser, som vi glæder os til at tilbyde alle læsere senere på året.

Velkommen til en ny årgang af Danmarks seriøse ufo-tidsskrift. Din guide i en verden af mystiske beretninger, løse rygter og halve sandheder! ❑

UFO litteraturliste

❑ Ja tak, send mig et gratis eksemplar af litteraturlisten (bestil.nr. DK06/2000). Jeg vedlægger et 4 kroners frimærke.

Navn:

Adresse:

Send kuponen (eller en kopi) samt frimærket til: SUFOI's ekspedition, Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå

1.del

Dræbt af ufoer

I den moderne ufo-æras begyndelse var der lagt op til, at lykkelige, hippiagtige rumbrødre skulle vise vejen til anden og bedre verden, men det gik anderledes. Nigel Watson gennemgår nogle sager, som har bidraget til den senere tro på, at ufoerne har skumle hensigter og en altødelæggende natur.

AF NIGEL WATSON

Helt tilbage fra dengang ufologien så dagens lys, har flyvende tallerkner været forbundet med mistænkelige sygdomme, mystiske dødsfald og endda skumle mordere. I dag tror mange, at de er ansvarlige, enten direkte eller indirekte, for mordet på præsident John F. Kennedy, mordene på berømtheder som Marilyn Monroe og John Lennon, dødsfald blandt observatører som vovede sig for tæt på ufoer, eller ufologer som kom for tæt på sandheden, og for de mange dødsfald der skyldes AIDS og andre alvorlige sygdomme.

Livsfarligt møde

(Foto: USAF)

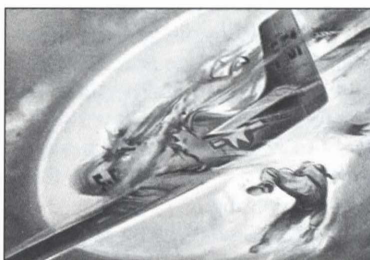
Et af de mere berømte tilfælde fandt sted i 1948, blot seks måneder efter Kenneth Arnold døbte det nye fænomen "flyvende tallerkner". Den 7. januar alarmerede Kentuckys statspoliti flyveledere og andre personer på Godman Air Force Base nær Fort Knox, da de så et højtflyvende, sølvfarvet, kegleformet objekt med rødt lys. Fire P-51 jagere, som skulle til at lande, fik besked på at undersøge objektet. Den ene landede på Godman, da den var ved at løbe tør for brændstof - mens de andre, ledet af USAF kaptajn Thomas Mantell, optog forfølgelsen.

Da Mantell steg op mod ufoet, rapporterede han:

"Det ser ud til at være et metallisk objekt eller muligvis en refleksion af solen fra et metallisk objekt, og det har en kolossal størrelse."

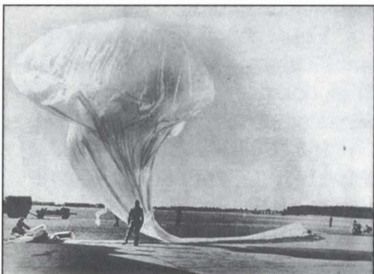
De to andre piloter kunne ikke se ufoen, og da ingen af dem havde iltforsyninger til flyvning i store højder, nægtede de at stige højere. Kaptajn Mantell fortsatte til 6.700 m, hvor hans sidste meddelelse var, at han ville se nærmere på objektet. Vraget af hans fly og hans lig blev fundet en time senere.

Thomas Mantells død har inspireret mange tegnere til dramatiske og fantasifulde gengivelser af det fatale møde. Her er det fra tegneserien "Les Soucoupes Volantes".

Den officielle forklaring var, at kaptajn Mantell var steget for højt op og var besvimet som følge af iltmangel. Men hvad var det, han forfulgte, før han mistede kontrollen over flyet? I første omgang fortalte USAF, at han havde jagtet Venus. Senere forlød det, at objektet var en yderst hemmelig CIA-finansieret Skyhook ballon opsendt fra det sydlige Ohio [1]. De sande troende mente derimod, at Mantell ganske enkelt var kommet for tæt på et venligsindet ufos elektromagnetiske felt. Andre, at Mantell var blevet skudt ned med fuldt overlæg.

En Skyhook ballon under opsendelse.

Der blev ikke gjort noget forsøg på at dokumentere Skyhook forklaringen før sidst i 1960'erne, da USAF afslørede, at der var blevet sendt en op den skæbnesvangre januardag fra Camp Ripley, Minnesota. Sagen afsluttet? Eller var det blot en del af en sløring i et forsøg på at standse en eventuel panikagtig tankegang om morderiske ufoer i vores luftrum?

"... angsten lyste ud af hans ansigt"

New York ufologen Jennifer Stevens fik de ufobesøgenes dødbringende natur tæt ind på livet. I februar 1968 kontaktede en teenagedreng hende og fortalte, at han og en kammerat havde set en glødende ildkugle stige op over den frosne Mohawk flod. Kammeraten mente også, at han så et menneskelignende væsen i hvidt tøj i det buskads, som ildkuglen kom fra.

Morgenen efter observationen blev det frosne lig af en 16-årig dreng fundet lige i nærheden. Den døde dreng havde efterladt en besked til sine bedsteforældre. I den skrev han, at han gik sig en tur. Politiet oplyste, at de var meget overraskede over at finde ham så hårdt frosset ned efter så kort tid. Retsmedicinerens dom var, at han var død af kulde, men Stevens var overbevist om, at døden havde forbindelse med ufoaktiviteten i området. Hun bemærkede, at drengens spor i sneen viste, at han først havde løbet, hvorefter det så ud, som om noget havde trukket i ham oppefra. Lynlåsen fra hans jakke blev fundet 10 m fra liget. Vidner fortalte, at angsten lyste ud af hans ansigt.

Et par nætter senere så Stevens selv et glødende, rødt objekt svæve

over floden, og hun forsøgte at signalere til det med sin lommelygte. Derefter skete det tit, at hendes telefon ikke virkede. Hendes mand blev en dag antastet at en "tungsindigt udseende" mand, som sagde til ham:

"Personer, som ser efter ufoer, skal være meget forsigtige."

Kort tid efter denne slet skjulte trussel, døde Stevens' mand ret pludseligt, hvilket fik hende til at opgive sine ufoaktiviteter [2].

Året før, i 1967, så den erfarne ufolog John Keel sammen med andre vidner i Cherry Hill, New Jersey, en rødlig ufo, som han senere forbandt med døden. Den nat fandt man liget af en ung mand på en nærliggende landevej. På trods af at det var frostvejr, havde drengen smidt sin vinterfrakke og var løbet et stykke, før han faldt død om. Ved obduktionen fandt man ingen tegn på, at han var blevet overfaldet eller påkørt af en bil. Keel mener, at hans død og mange lignende dødsfald har forbindelse til ufoer, men indrømmer, at der ikke findes tilstrækkeligt med data til at bevise forbindelsen [3].

Beskudt med dødsstråler

En anden kategori af dødelige ufoobservationer drejer sig om vidner, som bliver beskudt med en slags dødsstråler. Den 13. august 1967 var et brasilianske par, Inacio de Souza og hans kone på vej hjem, da de så tre mænd iført gule, meget tætsiddende dragter. Bag dem var et mærkeligt flyvende objekt med en facon som et omvendt vaskefad.

De disse fremmede pludseligt begyndte at gå hen mod dem, skød de Souza nærmest som en refleks den nærmeste mand med sin riffel. Skuddet så ikke ud til at have nogen effekt, men et grønt lys fra ufoen ramte de Souza i hovedet.

De Souza mistede bevidstheden, og i de følgende dage led han af følelsesløshed, rysten og prikken i hoved og hænder. En læge fandt et rundt mærke på hans hud. Han mente dog, at de Souza blot havde haft en livagtig hallucination.

Nogle dage senere fik de Souzas at vide, at han havde leukæmi og kun 60 dage tilbage at leve i. Sygdommen udviklede sig meget hurtigt, og på kort tid svandt han ind til kun at være skind og ben. Han fik voldsomme smerter og døde den 11. oktober 1967. Mens mange ufologer mener, at observationen og de Souzas sygdom blot er et tragisk sammenfald, foretrækker andre at tro på, at det grønne lys fra ufoen var en kraftig lysstråle med dødelig virkning [4,5].

Den uden tvivl mest uhyggelige død forårsaget af en ufo overgik Joao Prestes Filho fra Aracariguama, Brasilien. Da Prestes kom hjem om aftenen den 5. marts 1946, blev han skræmt af et lys, som blev sendt mod hans ansigt. Han løb i panik over til sin søster Marias hus. I første omgang var der ingen tegn på forbrændinger, men så skete der noget frygteligt. Et vidne fortæller:

"Kødet på Prestes' krop løsnede sig fra knoglerne og faldt i store stykker af hans kæber, brystkasse, arme, hænder, fingre, fra de nederste dele af hans ben og fra fødder og tæer. Nogle stumper kød blev hængende på hans sener...

Ret hurtigt havde hver eneste del af Prestes nået et forfald, som er umuligt at beskrive. Det eneste, der var tilbage af ham, var hans tænder og knogler - fuldstændigt blottet for kød."

Selv om hans krop rent bogstaveligt faldt fra hinanden, så det ikke ud til, at Prestes følte nogen smerte. Da hans næse og ører faldt af, blev han sendt på hospitalet, men han døde, før han nåede frem. Som om det ikke var nok, påstod man, at han lige til det sidste udstødte nogle desperate halslyde.

Der var tidligere blevet set mærkelige lys i området, men det så ikke ud til, at der var en direkte forbindelse mellem aliens eller ufoer og den dødbringende lysstråle. Kuglelyn blev også foreslået som en forklaring, men på hans dødsattest står kort og godt, at han døde af "almindeligt forfald" [6].

Brasilien ser ud til at være det rette sted for dødbringende lysstråler. Den 23. april 1976 skete det igen, og denne gang gik det ud over Luis Fernandes Barroso. Strålen kom fra en svævende ufo, og efter den havde ramt ham, besvimede han. I tiden efter følte han sig sløj, fik diarré, kvalme og hovedpine. Hans helbred blev hurtigt dårligere, og i løbet af seks måneder var han rent mentalt tilbage på børnestadiet. Læger gav diagnosen "en uhelbredelig hjerneskade", hvilket betød, at han levede i en tusmørkezone til sin død i 1993 [7].

De vidste for meget

I 1979 blev 66 US Special Forces soldater tilsyneladende dræbt i en ildkamp med en ikke-jordisk styrke, da de forsøgte at redde nogle arbejdere ud fra en underjordisk alien base nær Dulce, New Mexico. Denne opsigtsvækkende påstand blev offentliggjort den 29. december 1987 af John Lear i en 4.000 ords tekstfil, nu kaldet "Lear Dokumentet". Inspirationen til dokumentet kommer fra et af Paul Bennewitz' foredrag [8].

Lear påstod, at de indespærrede arbejdere "var blevet klar over, hvad der virkelig foregik" - at aliens implanterede anordninger i bortførtes hjerner, inseminerede kvindelige bortførte, foretog genetiske eksperimenter og endnu værre: dræbte "nogle mennesker, så de kunne fungere som en slags donorer til deres biologiske forsøg", og myrdede "personer som udgjorde en trussel for fortsættelsen af deres aktiviteter".

For at underbygge disse påstande stod et vidne frem og fortalte, at han var en af de overlevende fra "ildkampen" ved Dulce. Philip Schneider fortalte, at han befandt sig ved den underjordiske militær-

Sammensværgelses-teorier

base ved Dulce, da alienbasen ved et tilfælde blev afsløret. Han nåede at skyde to aliens, før han selv blev ramt i brystet af de fremmedes våben. Våbnet var en boks på brystet af en alien, og det gav ham en dosis stråler af kræftfremkaldende kobolt.

Schneider var den eneste overlevende, som var i stand til at tale. To andre var under streng bevogtning. Han påstår, at Eisenhower administrationen underskrev en traktat med aliens i 1954. Den gav dem tilladelse til at bortføre og implantere amerikanske statsborgere. Til gengæld fik den amerikanske regering en del af deres teknologi, så de var i stand til at undertrykke og bedrage befolkningen. I tusindvis af "sorte helikoptere" og stealthfly bliver brugt til at overvåge vores aktiviteter. AIDS blev opfundet i 1972 ved en genetisk manipulation af mennesker, dyr og sekreter fra aliens.

På samme måde brugte Milton William Cooper "Lear Dokumentet", da han påstod, at aliens og et hemmeligt regeringsorgan planlægger at oprette kolonier på andre planeter, og at de har fremstillet "dødbringende mikrober til at kontrollere eller mindske befolkningstilvæksten på Jorden. AIDS er kun ét af resultaterne af disse planer".

Da Philip Schneiders historier blev mere og mere aparte, frygtede han for sin personlige sikkerhed. Bl.a. forfulgte "regeringskøretøjer" ham, og der blev gjort flere forsøg på at tvinge hans bil i grøften.

Schneiders værste bekymringer blev bekræftet i januar 1996. En ven brød ind i hans lejlighed i Willsonville, Oregon, hvor Schneiders lig havde ligget i flere dage og var gået i forrådnelse. I første omgang mente man, at han var død af et slagtilfælde, men en obduktion afslørede, at en gummislange havde været bundet om hans hals.

Den officielle dødsårsag var selvmord, men hans ekskone Cynthia og adskillige venner ville ikke acceptere denne årsag. Han blev fundet med benene under sin seng og hovedet hvilende på sædet på hans kørestol - en usædvanlig stilling for et selvmord. Der var blod rundt omkring i lejligheden, og det var ikke Schneiders. Hans foredragsmateriale og skriverier om ufoer var forsvundet fra lejligheden, mens hans værdier ikke var rørt.

Forud for sin død var Schneider blevet set sammen med en ukendt, blond kvinde. Da Cynthia erfarede dette, lagde hun mærke til en blond kvinde, som sad i en bil med en kikkert. Kvinden nåede at køre væk, inden Cynthia fik kontakt med hende [10].

Blev Schneider myrdet, fordi nogen ville bevare hemmeligheden om samarbejdet mellem regeringen og aliens? Eller er det en simpelt mord på en mand, som Cynthia betegner som "delvis genial og delvis paranoid skizofren"? Det sidste er mest sandsynligt, men det er en kendsgerning, at et uhyggeligt stort antal ufologer pludseligt er døde eller har begået selvmord.

I en tidligere sag - meget lig Schneiders - var Joseph Daniel (Danny) Casolaro indblandet. Hans interesse for sammensværgelsesteorierne begyndte, da han opdagede, at et computerprogram med navnet Promis var blevet stjålet og blev anvendt af CIA til at overvåge fremmede regeringer. Han hørte om Area 51 og afprøvningen af hemmelige, avancerede våben og "flyvende tallerken"-teknologi. Han konkludere, at der var en omfattende central sammensværgelse, som infiltrerede nationale og internationale foretagender. Han kaldte det Octopus, blæksprutte.

Casolaro må have haft fat i et eller andet, for den 10. august 1991 blev han fundet i et hotelværelse i West Virginia med sine håndled skåret op. Som i Schneider-sagen manglede noter og papirer. Kort før sin død havde han modtaget trusler over telefonen. Mange mente, at han var blevet myrdet, for skæremærkerne i hans håndled var alt for rene, dybe og voldsomme til, at det kunne være selvmord...og sammensværgelsesmagerne fandt det meget sigende, at han skulle møde nogen, som lå inde med et "bevis" på, at Octopus virkelig fandtes [11,12].

Når man ser på dødsfald forårsaget af ufoer, kommer man ikke uden om Zigmund Jan Adamski-sagen. Han forlod sit hjem i Wakefield, Yorkshire, den 6. juni 1980 og vendte aldrig tilbage. Fem dage senere blev hans lig fundet på en kulbunke ved Todmorden. Han havde brændemærker på skulder, hals og hoved og var blevet smidt på et ret så synligt sted i fuld dagslys. Mange tror, at han blev myrdet af aliens.

Jenny Randles har skrevet en del om denne sag, men hun er meget tilbageholdende med at fremsætte egne teorier. Den eneste forbindelse til ufologien er, at offeret har samme efternavn som den kendte kontaktperson fra 1950'erne - George Adamski [13,14].

Kritisk analyse efterlyses

Der er endnu ingen, der har foretaget en endelig undersøgelse af uforelaterede dødsfald på samme måde som Lawrence Kusche. Han undersøgte systematisk påstande om forsvundne skibe og fly i Bermuda Trekanten. Ingen har undersøgt, om usædvanligt mange ufologer virkelig har fået kræft eller andre livstruende sygdomme.

Gennem årene er historierne om dødsfald i forbindelse med ufoer blevet mere tyndbenede, mere indviklede og bizarre, så det er ikke let at afgøre, om de er en del af en omfattende sammensværgelse eller en almen ufologisk paranoia. Hvad end grunden er, er disse uhyggelige historier både stærke og vedholdende, og nogle ufologer vil uden tvivl fortsætte med at bringe dem på banen. ❑

Nigel Watson er medlem af Magonia school of British "psychosocial" ufology. I 1988 udførte han (sammen med Granville Oldroyd og David Clarke) en undersøgelse af britiske rapporter fra perioden 1912-1913 om store luftskibe, og i 1990 udgav han resultatet af egne undersøgelser af ekstreme britiske "nærobservationer" og bortførelsesoplevelser i bogen "Portraits of Alien Encounters".

Noter og referencer:

1. Dr. Edward Condon, The Scientific Study of Unidentified Flying Objects (NT Times/Bantam, 1969) side 504-5.

2. Jennifer Stevens, "Mystery on the Mohawk" i "Beyond Condon", Flying Saucer Review Special Issue no. 2, (juni 1969), side 36-38.

3. John Keel, The Mothman Prophecies (Saturday Review Press 1975), Signet/Granada (1976), Illuminet (1991).

4. Charles Bowen, "A Fatal Encounter" i Flying Saucer Review (marts/april 1969) vol. 15, no. 2, side 13-14.

5. Christopher Kenworthy, "Alien Attack!" I Alien Encounters (marts 1998) no. 22, side 66-69.

6. Professor Felipe Machado Carrion, "The Terrible Death of Joao Prestes at Aracariguama", oversat af Gordon Creighton, Flying Saucer Review (marts/april 1973) vol. 19, no. 2, side 14-15.

7. Timothy Good, Alien Base (Century, 1998) side 359-360.

8. Disse teoriers oprindelse og deres forbindelse med mordet på præsident Kennedy er skitseret af Don Ecker i "The Uncover-Up" i Fortean Times nr. 121-122.

9. Alien aktivitet har været sat i forbindelse med AIDS, Golf Krigssyndromet, Ebola feber og næsten alle "nye" plager. Disse "teorier" er ikke langt fra de forhistoriske om, at kometer bringer dødelige sygdomme til Jorden. David Barclay i Fatima: A Close Encounter of the Worst Kind? (Mark Saunders Publications, 1987) antyder, at visioner af Jomfru Maria set i Fatima i 1917 var skabt eller manipuleret af en alien teknologi med henblik på at sprede omfattende influenza pandemier, som ramte 21 millioner mennesker over hele Europa fra 1918 til 1919 (Den spanske Syge).

10. Tim Swartz, "The Mysterious Life and Death of Philip Schneider". Se: www.ufodigest.com/mystery.html

11. Kenn Thomas, The Octopus: Secret Government and the Death of Danny Casolaro (Illuminet,1998).

12. Gavin Baddeley, "Paranormal Murders" i Encounters Magazine (juli 1997) no. 10, side 50-51.
13. Jenny Randles, The Pennine UFO Mystery (Granada, 1983).

14. Jenny Randles and Peter Hough, Death by Supernatural Causes? (Grafton, 1988).

Kilde:
Fortean Times, nr. 147/-*for*

Anden og sidste del af artiklen bringes i næste nummer af UFO-Nyt.

Svensk general jagtede ufo

I midten af 1940'erne jagtede svensk militær en ufo over Bråviken nord for Norrköping. En af piloterne blev siden chef for flyvevåbnet. Han vil ikke selv kendes ved hændelsen.

AF CLAS SVAHN

Den 21. april 1967 interviewede journalisten Monica Frime fra Göteborgs-Tidningen den daværende chef for flyvevåbnet general Lage Tunberg. Hun spurgte general Tunberg, hvad han mente om de rapporter om flyvende tallerkner, som man kunne læse i aviserne. Monica Frime fik følgende svar:

"Man skal ikke grine af noget, som man intet ved om. Jeg har selv været med til at jage en flyvende tallerken en gang. Det var i 1940'erne. Desværre blev den ikke fanget. Tallerknen var for hurtig for os."

General Tunberg fortsatte med at fortælle, at også andre af flyvevåbnets piloter havde jagtet flyvende tallerkener, men at man altid havde fundet en naturlig forklaring. Om man også havde gjort det med hans egen observation, fremgik ikke af interviewet.

Förnekar hændelsen

Flere ufologer har gennem årene kontaktet den tidligere flyvevåbenchef for at få mere at vide om observationen. Jeg ringede selv til ham i april 1986 og fik følgende korte svar:

"Det husker jeg ikke. Har ingen erindring om en sådan hændelse. Jeg er helt sikkert fejlciteret i avisen." Det gentog han senere i et brev.

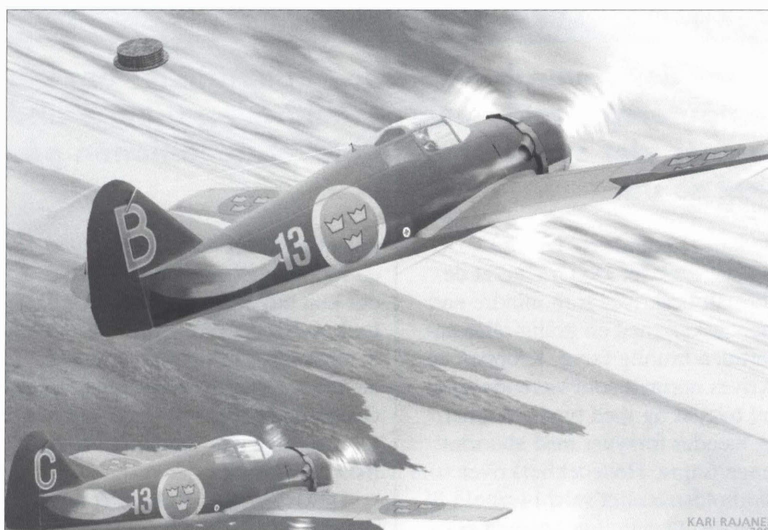
I 1969 kontaktede UFO-Sverige Lage Tunberg og bad ham bekræfte eller dementere sin udtalelse i avisen. Også dengang var svaret kort:

"Som svar på Deres brev af 29.4.1969 kan jeg meddele, at jeg ikke har udtalt mig om flyvende tallerkner. Jeg har heller aldrig haft nogen interesse i omtalte foreteelser og har svært ved at danne mig et indtryk af omtalte."

I februar 1987 kontaktede jeg Monica Frime, som i sin tid interviewede generalen. Jeg spurgte hende, om hun kunne huske noget fra interviewet, og om det var, som Tunberg sagde, at han aldrig havde udtalt sig om emnet.

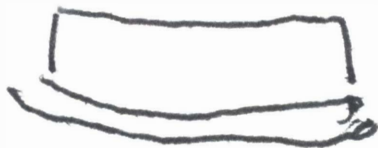
"Desværre kan jeg kun huske, at jeg var hos FOA i Stockholm og foretog nogle interview for GT," fortæller hun. "Men jeg var ikke den type journalist, som fordrejede oplysningerne. Har jeg skrevet, at Tunberg sagde det, du fortæller, så sagde han det."

▶

Møde over Bråviken. Piloterne i de to J22'ere opdagede det hatteformede objekt, hvorefter Lage Tunberg optog forfølgelsen. (Tegning: Kari Rajanen)

Fra arkiverne

Rune Rydebrandts tegning af objektet.

En flad hat

I april 2001 tog sagen en ny vending. Under et besøg hjemme hos UFO-Göteborgs tidligere formand Rune Rydebrandt spurgte jeg, om han kendte noget til hændelsen. Og det gjorde han:

"Jeg husker den ret godt, da jeg selv var med," oplyser Rune Rydebrandt, som er 81 år.

Hændelsen skulle have fundet sted over Bråviken i forbindelse med en overflyvning i slutningen af Anden Verdenskrig, foråret 1944 eller 1945. Flyvningen foregik i en trekant fra F13 i Nörrkoping, ud mod havet og tilbage mod Bråviken.

F13 blev opbygget ved hjælp af Kungliga Göta flyflotille F9 på Save. I sommeren 1944 fik man de første J22'ere. Det var i to af den slags, som Rydebrandt og Tunberg fløj. Tunberg kom til F13 i juli 1943.

Et skydække over begge jagere skyggede for solen, men sigtbarheden var god. Klokken var omkring 09.

"Vi befandt os nord for Kolmården, da det andet fly over radioen bad mig se til venstre, eller klokken ni, som vi sagde. Da jeg gjorde det, fik jeg øje på et objekt, som lignede en fladtrykt hat. På undersiden var der en flange. Det var, hvad jeg kunne se. Det var kobberfarvet.

Objektet fløj med samme hastighed som os, altså omkring 400 km/t. Jeg så, at Tunberg satte efter objektet i et forsøg på at få kontakt med det, men det fløj væk som et lyn. Tunberg forsøgte at følge efter det, men havde ikke en chance.

Det var djævelsk, så travlt han havde," fortæller Rydebrandt.

"Hvor tæt på objektet var I?"

"Jeg vil tro, at det var omkring 150 meter borte, da vi opdagede det. Det var lige før, jeg kunne have rørt ved det, hvis jeg rakte armen ud."

"Hvor lang tid kunne du se det?"

"Måske et minut."

"Ved du, at Tunberg senere har benægtet hændelsen?"

"Har han? Det vidste jeg ikke."

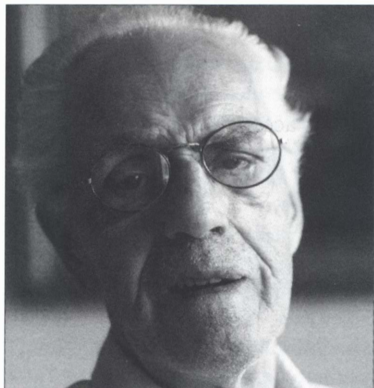
Efter landingen fortalte Rune Rydebrandt sine kammerater, hvad der var sket. Senere blev observationen ikke omtalt med et eneste ord, og ingen på F13 interviewede Rune Rydebrandt. Tunberg selv omtalte aldrig observationen.

Der kan trods alt sættes flere spørgsmålstegn ved Lage Tunbergs observation. Den fandt sted for mere end 50 år siden, og det er ikke ualmindeligt, at der sker en forskydning i erindringerne i løbet af så mange år.

Rune Rydebrandt er i dag usikker på, om der var flere fly i luften. Måske var der to andre. Han kan heller ikke med sikkerhed huske, om han selv fløj en J22 eller en B56, men er sikker på, at Tunberg fløj en J22. Hvad, han derimod er sikker på, er, at observationen virkelig fandt sted, og at han selv var til stede.

GT journalisten Monica Frime bekræfter, at major Tunberg virkelig sagde, at han deltog i en ufojagt over Sverige engang i 1940'erne. Det er svært at tro på, at hun skulle have digtet en sådan historie.

"Så havde Tunberg vel ladet høre fra sig og forlangt et dementi," mener hun. ❑

Rune Rydebrandt fløj sammen med Lage Tunberg og er sikker på, at observationen virkelig fandt sted. (Foto: Clas Svahn)

Kilder:

Personligt interview med Rune Rydebrandt 11/4 og 11/7 2001.

Göteborgs-Tidningen 21/4 1967.

Brev fra Lage Tunberg 12/5 1969 og 2/7 1986.

Telefonsamtale med Lage Tunberg 25/4 1986.

Telefoninterview med Monica Frime 11/2 1987.

Göte Pudas med flere: "Bråvallavingar" (1992).

Oversat fra *UFO-Aktuellt*, 3/01/ *-for*

De grå

Vi ser dem overalt. I seriøse publikationer om ufoer, men også i film, computerspil, reklamer, på T-shirts og mange andre steder. Billederne af de væsner, der synes at være blevet definitionen på, hvordan et rumvæsen skal se ud.

AF PEDER SCHULTZ

De kaldes populært "De Grå". De typiske træk for De Grå er, at de normalt beskrives som mindre end mennesker, med en grålig eller undertiden brunlig farve. Kroppen beskrives normalt som værende spinkel bygget og med tynde lemmer, og hænder forsynet med abnormt lange fingre. Hovedet beskrives som uforholdsmæssigt stort i forhold til kroppen. Generelt er hovedet uden nogen form for behåring og med en rudimentær næse og en mund, der kun udgør en lille sprække. Det træk, som de fleste øjenvidner synes at hæfte sig særligt ved, er deres abnormt store, mandelformede øjne, der generelt beskrives som helt sorte, men med en uforklarlig "hypnotisk" udstråling.

De Grå er især forbundet med det såkaldte "Alien Abduction Syndrome". Et fænomen der især i USA har antaget en nærmest epidemisk karakter. Tusinder af personer hævder - oftest under hypnose - at erindre, hvorledes de er blevet bortført og udsat for, ofte smertefulde, medicinske eksperimenter af rumvæsner.

The Alien Abduction Syndrome er i sig selv stof nok til adskillige artikler. Så her skal kun nævnes,

(Tegning: Deszö Sternoczky)

hvor påfaldene ofte disse "abducties" beskriver deres bortførere som De Grå. Det er dog værd at lægge mærke til, at i mange af disse beretninger forekommer der også humanoide (menneskelignende) væsner, der synes at være en slags ledere af De Grå.

På sin vis har den overensstemmelse, der således er opstået omkring angivelige rumvæsners udseende, løst et af ufologiens store problemer.

Tidligere varierede beskrivelsen af rumvæsner overordentlig meget. Der forekom blandt andet beskrivelser af rumvæsner, der helt lignede mennesker, mens andre beskrev store, behårede rumvæsner, der minder om beskrivelsen af den såkaldte Bigfoot.

Andre øjenvidner til nærkontakter beskrev ufonauter med et metallisk, robotagtigt udseende eller som dyrelignende væsner med fire ben og to tentakel-lignende arme på forkroppen. Endelig forekom der helt eksotiske beskrivelser af ufonauter som delvis transparente væsner, gelelignende klumper og andre fantastiske former.

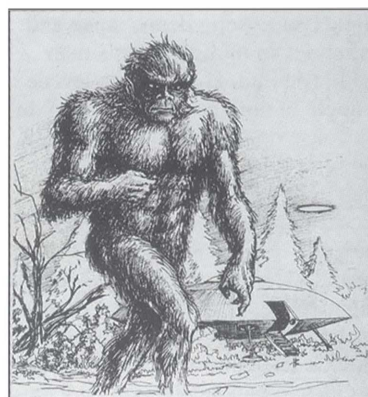
Dette virvar førte til, at flere af de ufologer, der beskæftiger sig med ufonauter, måtte opstille diverse systemer til at klassificere de påståede rumvæsner. Men dette førte også til en stærk kritik af de påståede iagttagelser af ufonauter. Det blev fremført, at hvis et sådant virvar af forskellige rumvæsner virkelig skulle besøge Jorden, så måtte Jorden nærmest være en slags galaktisk mødested for væsner fra planeter i hele Universet.

Men efterhånden som De Grå er blevet dominerende i beskrivelsen af ufonauter, er teorien om besøgende fra rummet blevet lidt lettere at acceptere. Nu har man trods alt kun med en enkelt race at gøre, hvilket giver teorien en del mere troværdighed.

Der ligger dog også en fare i, at dette kan blive et problem for den seriøse forskning omkring ufoer. Dels bevirker den kendsgerning, at De Grå er blevet arketypen på en besøgende fra rummet, at øjenvidner måske vil være mere tilbøjelige til at berette om møder med De Grå end om nærkontakter, der involverer væsner med andet udseende. En beretning, der involverer De Grå, vil mere eller mindre bevidst forekomme mere troværdig.

Der er også eksempler på, at dette fænomen har bredt sig til folk, der på mere seriøst plan beskæftiger sig med påståede nærkontakter med besøgende fra rummet. Flere forskere på dette område har indrømmet, at de diskret har lagt beretninger om nærkontakter med fx insektlignende eller krybdyrlignende ufonauter i skuffen og begrænset sig til kun at offentliggøre beretninger, der involverer De Grå.

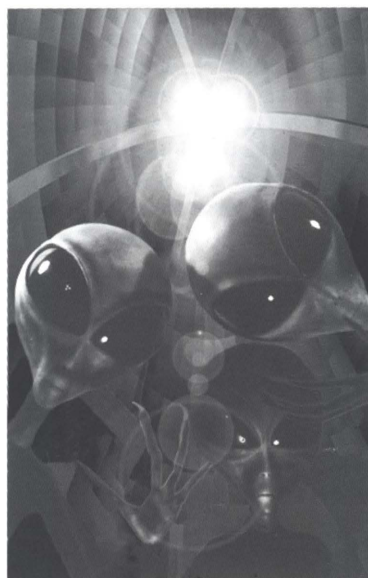
Sagen om De Grå er et eksempel på, hvordan psykologi kan indvirke på seriøs forskning på ufoområdet. Hvis man accepterer, at De Grå simpelt hen er definitionen på besøgende fra rummet, kan det også føre til, at andre - og muligvis mere seriøse øjenvidneberetninger - glider i baggrunden eller helt forkastes. ❑

En bølge af observationer i Louisiana (Missouri) i 1972 tydede på, at der var en forbindelse mellem ufoer og Bigfoot. (Tegning: Hal Crawford)

Kilder:

Patrick Huyghe: *The Field Guide to Extraterrestrials*, 1997
Diverse artikler.

Er ufoer tidsmaskiner?

Selv om det er muligt, at ufoer er tidsmaskiner, får denne teori overraskende ringe opmærksomhed. Et af problemerne er, at der her er tale om en ikke bevist fysisk lov: muligheden for at rejse i tiden. I modsætning til rumskibshypotesen, som er en videnskabelig acceptabel hypotese, idet sandsynligheden for at rejse ud til dem blot er noget, der følger med vores egen rumteknologi, så synes tidsrejser at være en logisk umulighed.

AF JENNY RANDLES

Problemer, som skal løses

Der gælder fysiske love for alt i vores dagligdag, men hvilke paradokser ville vi opleve, hvis rejser i tiden var mulige?

Lad os fx sige, at du bygger en tidsmaskine og bruger den til at rejse tilbage i tiden til den dag, hvor du blev født. Her dræber du den lille baby, som vil vokse op og blive dig. Hvor gyselig denne tanke end er, er det en mulighed, hvis man kan rejse i tid. Hvis du kun levede i nogle få minutter, hvordan kan du så vokse op, bygge en tidsmaskine og rejse tilbage til det øjeblik du blev født og myrde dig selv?

Af grunde - som de ovenfor nævnte - har mange videnskabsmænd i lang tid afvist at beskæftige sig med begrebet tidsrejser. Problemet er dog, at fysikkens love ikke direkte udelukker det. Faktisk støtter både relativitetsteorien og kvantefysikken - de to hjørnestene i den moderne videnskab - at tidsrejser er mulige!

Ifølge relativitetsteorien vil hastigheder tæt på lysets drive en genstand ind i fremtiden (set i forhold til en genstand, som ligger stille). Da rummet kan blive ændret af relativistiske effekter, er det endda muligt at forestille sig en rejse gennem tid, som var det en rejse gennem et landskab. Og inden for kvantefysikken er tidsforskydninger og hastigheder hurtigere end lyset de bedste løsninger på visse observationer og videnskabeligt bekræftede virkninger.

Af denne grund har mange fysikere længe foreslået, at der må være en skjult og endnu ikke opdaget fysisk lov, som forhindrer disse ting i at ske. Dette synspunkt er bl.a. fremlagt af den højt begavede kosmolog, professor Stephen Hawking, selv om han dog for nyligt synes at være blevet lidt mere lydhør over for, at tidsrejser er mulige.

Andre forskere, såsom John Wheeler, overvinder paradokserne ved at hævde, at der er mange forskellige og uafhængige virkeligheder, og at tidsrejser vil foregå på en sådan måde, at man ikke kan bryde ind i begivenhedernes gang fra fortid til nutid inden for ens egen version af universet.

Beviser på tidsrejser?

Det, at tidsrejser er en teoretisk mulighed, betyder ikke, at de finder sted. Vi har brug for beviser. Fx er der nogle få uregelmæssigheder inden for geologien, som er svære at forstå uden at ty til enten fortidsastronaut-teorien (at menneskelignende væsner engang besøgte Jorden i en fjern fortid) eller tidsrejse-begrebet (at vi besøger eller snarere en dag i fremtiden vil rejse tilbage og besøge vores fjerne fortid). Disse antagelser bygger på, at der er tegn på, at en menneskelig civilisation eksisterede i en meget fjern fortid, meget længe før det er muligt, at mennesker ifølge antropologien kunne have vandret rundt på Jorden.

Der er fundet negle i kulaflejringer, som er millioner af år gamle, samt noget, der ligner fodspor, afsat nær dinosaurspor i klipper, længe før mennesket dukkede op. Det er nogle gange muligt at finde alternative forklaringer, som kan passe. Fx at nogle dinosaurer, som gik på to ben med en menneskelignende gang, kunne have afsat spor, som ligner menneskelige fodspor. Der er gåder nok, så man kan ikke udelukke, at vi en dag finder et bevis på, at vores fremtidige efterkommere har rejst i deres tidsmaskiner for at se de dinosaurer, som også fascinerer os.

Der er i historien ofte dukket mærkelige personer op blandt os. Personer som kom ud af intet, og som havde et stort kendskab til avancerede videnskaber. Det er fristende at tro, at disse personer er tidsrejsende, som har købt en enkeltbillet til i går.

Tænk blot på Leonardo da Vinci (1452-1519), som med stor dygtighed udtænkte fantasiske maskiner (helikoptere og ubåde), som man ikke kunne bygge, da han levede. Der fødes selvfølgelig genier, og man kan altid forestille sig, at de kommer fra et andet sted eller tidsalder, selv om et noget mere simpelt svar er mere sandsynligt.

Når man kobler disse personers opdukken sammen med andre personers pludselige forsvinden – personer som er forsvundet ud i den blå luft og aldrig er dukket op igen - kan man spekulere på, om vi ved en eller anden proces kan sendes gennem tiden af kræfter uden for vores kontrol. Og hvis det sker på denne måde, bliver vi så også ført til fortiden eller fremtiden og skaber dermed selv tilfælde af pludselig opdukken og forsvinden?

Hop i tiden

Mange beretninger handler om et fænomen kendt som "tidshop". I disse tilfælde fortæller folk, at de tilsyneladende befinder sig i fortiden eller i meget sjældne tilfælde i fremtiden på et ganske bestemt sted - før de vender tilbage til nutiden.

Meget ofte er det en drømmeagtig oplevelse. Fx ser de en gammel hytte et sted, men når de næste dag leder efter den, er den forsvundet. Det viser sig så, at hytten stod på stedet indtil for 100 år siden, da den blev revet ned! Spørgsmålet i den slags tilfælde er, om vidnerne i bogstavelig forstand rejser tilbage i tiden, eller om de simpelthen har dannet sig så stærkt et fantasibillede af det, de ser, så de virkelig tror, at de besøgte stedet.

I de fleste tilfælde må man tro, at det var en drømmeagtig oplevelse og ikke virkelighed. Der er dog nogle få tilfælde, hvor folk påstår, at

de har tilbragt forholdsvis lang tid i fortiden. Fx påstod to par fra Kent - som jeg har mødt - at de tror på, at de opholdt sig en hel nat på et hotel, som blev revet ned en gang i begyndelsen af 1900-tallet.

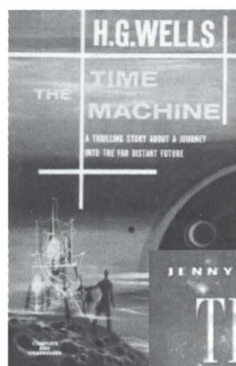
Den omtalte nat i 1979 kørte de nær Montelimar i Frankrig og havde i mange timer kontakt med mennesker, som tilsyneladende var fra begyndelsen af 1900-tallet, inklusive en politibetjent, som ikke kendte det franske ord for motorvej!

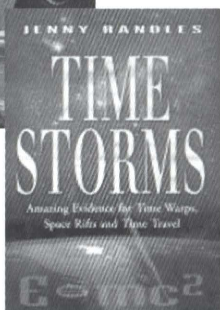
Man kan dog stille visse spørgsmål til deres påstande. Hvorfor var der tilsyneladende ingen af de forhistoriske personer, der lagde mærke til deres ret moderne bil, da sådanne køretøjer slet ikke fandtes dengang? Hvordan var de i stand til at betale for opholdet med penge, der var dateret 70 år ude i fremtiden?

En anden interessant ting ved mange af disse tidshop-tilfælde er, at vidnerne taler om mærkelige vejrforhold. De beretter om meget elektricitet i atmosfæren - hvilket gør luften trykkende - og en mærkelig prikken på huden. Mærkeligt nok er det de samme symptomer, som ofte berettes om ved nærobservationer af ufoer.

Jeg har sammenlignet over 200 tilfælde, som jeg kalder "tidsstorme". Her er der set mærkelige lysskær og tåger, og ofte er der tale om lignende fysiologiske effekter og atmosfæriske forstyrrelser. Det er ikke unormalt, at vidnerne fortæller om forandringer i fornemmelsen af både tid og rum. I dag bliver disse tilfælde ofte sat i forbindelse med en ufoobservation - faktisk er det blot forventeligt - med alle de effekter, som hører til ved en formodet ufoobservation med "aliens". I tilfælde, hvor der opstår en "storm" i atmosfæren - måske en ganske naturlig hændelse - optræder der fysiologiske effekter. Tidsforstyrrelser, som finder sted i tidshop-tilfældene, og fænomener i atmosfæren (fx glødende skyer) bliver ofte misfortolket som en ufo i mangel af mere dækkende ord.

I min bog "Time Storms" (Piatkus 2001) fremlægger jeg resultaterne af mine undersøgelser i disse tilfælde og fastslår, at der måske er tale om en sjælden og yderst ekstrem form for forstyrrelse i tid og rum, så tidsrejser kan finde sted. De mange uafhængige tilfælde fra hele verden danner et mønster, som antyder en videnskabelig mulighed, og er for mig det bedste bevis på, at tidsrejser rent faktisk er mulige.

Kontakttilfælde

Det, at der er en uventet forbindelse mellem hop i tiden og ufoer, som afsløret i "tidsstorm"-tilfældene, er ikke noget jeg finder på. Ufologien er gennemsyret af beretninger om kontakt med aliens, som serverer oplysninger om dem selv og tidens natur for vidnerne. De henviser til, at tid er noget, vi har fundet på (Cynthia Appleton, Birmingham, engelsk tilfælde fra 1957), og de taler om rejser i tiden (Peter, Zimbabwe, bortførelsestilfælde fra 1975) osv.

Det er muligt, at disse "kontakt"-beretninger i virkeligheden er drømmelignende oplevelser udløst af forandringer i vidnets fysiske og mentale tilstand som en følge af de stærke påvirkninger, der opstår under en "tidsstorm".

Bortset fra den mulighed, at tidsstorme kan være et virkeligt fænomen, kunne ufoer så være tidsmaskiner? Flere tilfælde tyder på det. Når man vurderer beretningerne, er det muligt at afdække en række af tilfælde - hvor det ser ud til at være den samme ufo, der blev set forskellige steder på forskellige tidspunkter.

Der er fx den mærkværdige nærobservation, som Jessie Roestenberg og hendes børn havde ved en landejendom nær Ranton, Staffordshire, i oktober 1954. Det diskosformede fartøj med store "panoramavinduer" havde en besætning af menneskelignende væsener. De havde langt blondt hår, og en af dem stirrede ned på dem, som en turist ville gøre det, når han betragter vilde dyr i en dyrepark!

Den selvsamme ufo med de selvsamme (menneskelignende) væsner, som stod på samme måde, er set i flere tilfælde af forskellige observatører uafhængigt af hinanden: i Ranton, Staffs, i 1954 (hvor objektet svævede over en landejendom), i Poole, Dorset, i september 1977 (hvor det dukkede op over en kvinde i hendes have) og i Sheffield, marts 1979 (hvor det blev set af en kvinde, som befandt sig ved en af byens forretninger). Disse uafhængige observationer ser ud til at beskrive nøjagtigt den samme hændelse på tre forskellige steder mange kilometer og mange år fra hinanden.

Med vores opfattelse af tid er der her tale om tre forskellige hændelser, hvor der blev set tre forskellige ufoer. Men forestiller vi os, at der er tale om en turistbus fra fremtiden på en tur i det 20. århundredes England, hvor den gør holdt i forskel-

UFO-teorier

lige årtier, ser observationerne helt anderledes ud. I alle nævnte tilfælde er der tale om ens fartøjer, og deres besætninger er højst sandsynlig de samme, da der i relativ tid for dem ikke er tale om årtier, men måske blot nogle få minutter eller sekunder.

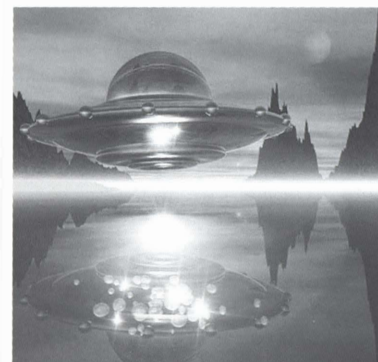
Noget helt andet, som støtter teorien om, at "ufoer er tidsmaskiner", er, at ufoer ofte ser ud til at materialisere sig ud af intet oppe i luften. Det giver mening, når en tidsmaskine flyver på en sådan måde, at den af sikkerhedshensyn højst sandsynlig skifter tidsalder i det tomme, ydre rum. Hvis man bevæger sig fra et punkt på Jorden i år 2002 til et punkt på Jorden i år 2052, ved man ikke, hvad man eventuelt kan støde ind i, da en bil, et nyt hus eller en motorvej i mellemtiden kan være dukket op på det pågældende sted. Tidsrejsen til fremtiden kunne hurtigt blive afsluttet, hvis man "landede" i en betonklods eller blev ramt af en lastbil! I det tomme ydre rum er der vakuum. Hvor eventuelle planeter befinder sig, kan hurtigt beregnes. Det ydre rum er helt klart det sikreste sted, selv om det heller ikke er helt sikkert at foretage disse tidshop her.

Opsamling

Når man vurderer muligheden for, at tidsrejse-teorien kan bruges, er det værd at have følgende for øje: Menneskets fremtidige historie bliver - mener vi - meget lang. På blot 100 år har vi gjort utrolige teknologiske fremskridt. I dag forsker videnskaben i, hvordan man kan udvikle tidsmaskiner, og mange fysikere, blandt andet dr. Frank Tippler, har lavet detaljerede udkast til, hvordan det er muligt. Det ville være tåbeligt at påstå, at det aldrig bliver muligt at udvikle en tidsmaskine. Måske bliver det først i år 2100 eller 2200.

Helt nøjagtigt hvornår det bliver muligt at bygge en sådan maskine, har ingen praktisk betydning. For uanset på hvilket tidspunkt i fremtiden maskinen kommer fra, vil det være muligt at rejse tilbage til vores tid og fortiden. Hvis tidsrejser bliver en mulighed - også hvis det først sker i en meget fjern fremtid - bør vi se beviser på det her og nu og i vores fortid. Vi må forvente at se mærkelige flyvende fartøjer med et futuristisk design, tidsmaskiner fløjet af nysgerrige, undersøgende mennesker med en avanceret teknologisk viden og en lidenskab for blot at kigge. De må som før nævnt af praktiske grunde flyve. Måske vil besætningerne se mærkelige ud som følge af en genetisk udvikling. De vil også være meget påpasselige med at skabe kontakt til os for ikke at afsløre fremtidige ulykker og katastrofer og dermed skabe utilsigtede "ændringer i historien".

Ovennævnte beskrivelse af, hvordan en tidsmaskine bør se ud, og hvordan tidsrejsende bør opføre sig, vil utvivlsomt virke bekendt for de mange, som i dag undersøger uforapporter. ❑

Referencer

Visitors from Time, M. Davenport, Wildflower Press, 1992.
Time Travel in Fact, Fiction and Possibilities, J. Randles, J. Cassell, 1994.
Time Storms, J. Randles, J. Piatkus, 2001.

Oversættelse: *-for, kmh*

Præsident fløj i rumskib

"Jeg fløj sammen med fremmede rumvæsner. De kom og hentede mig." Sådan fortæller præsidenten for den selvstyrende republik Kalmykien.

AF OLE HENNINGSEN

Det var et usædvanligt interview, som Morgenavisen Jyllands-Postens korrespondent Flemming Rose fik, da han i august 2001 talte med Kirsan Iljumsjinov, præsident for den selvstyrende republik Kalmykien.

Flemming Rose var naturligvis på forhånd klar over, at præsidenten gennem årene har gjort sig bemærket i medierne den ene gang efter den anden og dermed også sat det ellers ret ukendte Kalmykien på verdenskortet.

I Morgenavisen Jyllands-Posten den 25. august 2001 fortæller Flemming Rose, at præsidenten absolut ikke skuffede hans forventninger i den retning.

Præsident Kirsan Iljumsjinov har ved andre lejligheder givet udtryk for sit ønske om at blive den næste rumturist. Flemming Rose startede derfor sit interview med den velklædte, smilende 39-årige præsident med at spørge, om det skulle være hans næste PR-kampagne. Som JP-korrespondenten noterer i sin artikel: "Svaret fik mig til at tage det uigennemtrængelige pokerfjæs på."

"Jeg var en tur i rummet i september eller oktober 1997," erklærede de nemlig Præsident Kirsan Iljumsjinov med en stemme, der lød så ligegyldig og fraværende, at han lige så godt kunne have talt om, hvilken af sine 56 biler, han senest havde kørt i.

Flemming Rose tænkte, at der måske var noget, der var gået hans ører og øjne forbi, fordi han i 1997 boede i USA. Han stillede derfor et uddybende spørgsmål.

Utroligt

"Nej, den er god nok," fortsatte Præsident Kirsan, "men jeg fløj ikke i et russisk rumskib. Jeg fløj sammen med fremmede rumvæsner. De kom og hentede mig i min lejlighed i Moskva. Jeg var væk i et par dage. Det fortalte mine assistenter mig bagefter."

Præsident Iljumsjinov fortalte videre, at rumvæsnerne havde gule dragter på. Da han gik om bord i den flyvende tallerken, manglede han ilt, og så fik han også en dragt på og blev bedt om at skrue på en installation på brystet, hvilket hjalp.

Rumskibet var gigantisk. En af kahytterne var på størrelse med en fodboldbane.

"Vi landede på en af planeterne for at hente noget udstyr," fortsatte han sin beretning.

"Kaptajnen eller en anden forklarede mig det hele. Jeg kan huske, at jeg et par gange bad om hurtigst muligt at komme tilbage til Jorden, fordi jeg skulle lede en uge for ungdommens selvstyre i Kalmykien.

I skal ikke opfatte mig som skizofren. Jeg beskriver blot, hvad jeg så, Jeg talte med dem, som jeg taler med jer nu."

Præsident Kirsan Iljumsjinov kunne bagefter ikke tilgive sig selv, at han ikke havde stillet rumvæsnerne flere spørgsmål. Hvorfor havde de hentet netop ham? Hvordan havde de indrettet sig? Men tænker han, måske er tiden til nærkontakt endnu ikke kommet.

"Moralsk er vi ikke nået til et niveau, hvor vi kan mødes med disse civilisationer ude fra rummet. Det er for tidligt."

Da mikrofonerne var slukkede, rækker JP-korrespondenten Flemming Rose sit visitkort til præsident Kirsan Iljumsjinov med ordene:

"Ring, når de kommer næste gang. Den reportage vil jeg gerne skrive."

Som tidligere nævnt har Kalmykiens præsident været god for PR-aktioner i årenes løb. Han er mangemillionær og blev valgt i 1993 som første præsident for den lille selvstyrende republik, der er medlem af Den Russiske Føderation. Som sådan er landet derfor en del af Europa. Og hvad er det egentlig for et land, Kirsan Iljumsjinov er præsident for?

Oppe i de høje Kaukasiske bjerge mellem Det kaspiske Hav og Sortehavet har mange folkeslag gennem tiderne søgt ly, og her er opstået en utrolig folkeblanding.

I Nordkaukasus ligger bl.a. Dagestan, Tjetjenien, Ingusjien og Kalmykien, og Sydkaukasus (tidligere: Transkaukasien) omfatter Armenien, Aserbajdsjan og Georgien.

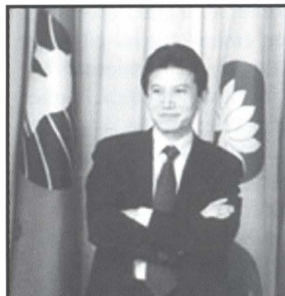
I Kaukasusregionen lever i dag mindst 40 forskellige folkeslag, mange sprog og religioner og ca. 20 millioner mennesker.

Kalmykien på ca. 76.000 kvadratkilometer har omkring 320.000 indbyggere, hvoraf knapt halvdelen er kalmykker, der oprindeligt er et hyrdefolk fra den kinesiske provins Xinjiang. De buddhistiske kalmykker har haft besøg af Dalai Lama, hvilket blev dygtigt udnyttet som PR af præsident Kirsan Iljumsjinov, der ligeledes har besøgt Paven.

Præsident Iljumsjinovs store skakinteresse benyttede han til i 1998 at få OL i skak afholdt i Kalmykien, ligesom han i 1995 blev valgt som formand for det internationale skakforbund. Og skak er naturligvis indført som obligatorisk fag i skolerne.

Ikke alt i det lille land er fryd og gammen - mildt sagt. Som i de gamle østlande, kan der overalt ses fotos af præsidenten, der hævdes at være indblandet i lukningen af en oppositionsavis og mordet på journalisten Larisa Yudina. Den kvindelige journalist var i sine artikler i opposition til præsident Iljumsjinov, der trods befolkningens utrolige fattigdom ødslede med regeringspenge bl.a. på den nyopførte by, der husede de internationale skakspillere under OL i hovedstaden Elista. Bygningerne står nu tomme.

Men Morgenavisen Jyllands-Postens korrespondent Flemming Rose fik et spændende, usædvanligt og opsigtsvækkende interview med den excentriske præsident, der efterhånden er ved at miste fodfæste og nok ikke skal påregne hjælp fra sine jordiske venner. ❑

Præsident Kirsan Iljumsjinov har evnet at sætte det ukendte Kalmykien på verdenskortet ved god pr-dækning.

Britiske X-files

Churchill jagtede flyvende tallerkner

Ifølge den engelske avis "The Observer" udarbejdede videnskabsmænd og generaler en rapport om uidentificerede flyvende objekter og besluttede derefter at dække over en bølge af rygter og observationer, som bredte sig over De britiske Øer i 1950'erne.

AF PAUL HARRIS

Winston Churchill (1874-1965).

Forsvarsministeriet afviste i næsten 50 år, at rapporten om ufoer, udfærdiget i 1951 og senere brugt som orientering for premierminister Winston Churchill, eksisterede. Men det seks-sider lange dokument blev for nyligt gravet frem af ufohistorikerne Andy Roberts og David Clarke, da de researchede i forbindelse med en bog om ufoer og den kolde krig.

Rapporten afslører detaljer om et skyggekabinet kaldet "Working Party on Flying Saucers". Denne gruppe blev dannet efter et forslag fra Sir Henry Tizard. Han var en af Churchills mest betroede medarbejdere, videnskabelig rådgiver under Anden Verdenskrig og en af nøglefigurerne bag udviklingen af radaren.

Henry Tizard, videnskabelig rådgiver og en af Churchills nære medarbejdere.

Alle, der leder efter skjulte "X-Files", som bekræfter rumvæsners eksistens, vil blive meget skuffede. Rapporten konkluderer, at alle observationer blev forklaret som naturlige hændelser, såsom vejret, meteorer eller almindelige fly.

Rapporten indeholder en del om den udbredte paranoia på De britiske Øer i begyndelsen af den kolde krig. Fra 1950 og frem blev der rapporteret om hundredvis af ufoobservationer over De britiske Øer. Rapporterne skabte jævnligt forsidehistorie. Ledende personer, inklusive Lord Louis Mountbatten, udtalte offentligt, at de troede, at Jorden fik besøg fra rummet.

Fænomenet skræmte højtstående officerer og embedsmænd på begge sider af Atlanten. Generalerne var bange for, at Sovjetunionen kunne bruge rapporterne om de flyvende tallerkner som dække for et angreb, eller at observationerne gav russerne et fingerpeg om, at briternes radarsystemer ikke fungerede ret godt, og at det var let at foretage et angreb, hvilket var helt korrekt, men ukendt for sovjetblokken.

"Det var frygtens tidsalder. Regeringen besluttede at feje ufodebatten ind under gulvtæppet og lade så lidt som muligt slippe ud," fortæller Clarke. "Der fandt virkelig en sløring sted, men det, der blev sløret, var den kolde krigs paranoia og vores frygt for, at radarsystemerne ikke virkede. Det havde intet at gøre med besøg fra rummet."

På trods af den officielle tavshed blev ufofrygten ikke dæmpet. I 1952 sendte Churchill et memo til sine rådgivere om de seneste ufoobservationer fra USA.

"Hvad drejer alt dette stof om flyvende tallerkner sig om? Hvad betyder det? Hvad er sandheden?" skrev Churchill.

Tizards rapport blev brugt til at informere premierministeren om, at ufoerne set i august samme år ikke udgjorde nogen trussel. Nogle få måneder senere blev der givet ordre til, at det med øjeblikkelig virkning var forbudt for RAF's personale at tale om ufoer med folk uden for militæret.

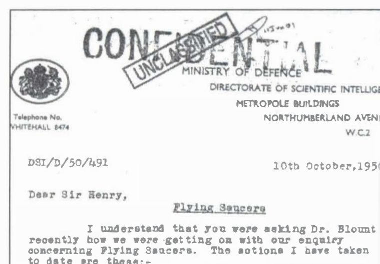
I et forsøg på at nedtone observationernes betydning fulgte briterne USA, som havde foretaget flere undersøgelser af egne ufoobservationer og også officielt vedtaget den politik at hemmeligholde alt. Da den britiske rapport blev præsenteret, rejste en af CIA's topvidenskabsmænd til England for at deltage i mødet og høre, hvilke konklusioner USA's nærmeste allierede havde fundet frem til.

Selv i dag kan rapporten ikke få flere tusinde britiske ufotroende til at ændre overbevisning, og det selv om antallet af observationer er faldet stærkt.

"De troende vil sige, at rapporten er et falsum eller et lokkemiddel, og at regeringen stadig skjuler noget. Du kan ikke vinde," siger Roberts.

Den forklaring, som Roberts og Clarke giver på ufoerne, er mere jordnær end sammensværgelsesteorien, som bygger på en hemmelig kontakt med aliens. Roberts og Clarke mener, at ufofænomenet i virkeligheden er vandrehistorier og lignende, som med tiden har fået tilstrækkelig gennemslagskraft i offentligheden til at skabe panik i selv de højeste kredse af den britiske regering - helt op til Winston Churchill. ❑

/-for

CONFIDENTIAL

UNCLASSIFIED

MINISTRY OF DEFENCE
DIRECTORATE OF SCIENTIFIC INTELLIGE
METROPOLE BUILDINGS
NORTHUMBERLAND AVENU
W.C.2

Telephone No.
WHITEHALL 8474

DSI/D/50/491

10th October,1950

Dear Sir Henry,

Flying Saucers

I understand that you were asking Dr. Blount recently how we were getting on with our enquiry concerning Flying Saucers. The actions I have taken to date are these:-

Debatten fortsætter

Beretningen om den kolossale eksplosion over den sibiriske taiga er igen dukket op i medierne efter en ny, italiensk undersøgelse.

AF OLE HENNINGSEN

Den gådefulde eksplosion fandt sted den 30. juni 1908 ved 7-tiden om morgenen lokal tid. Et ukendt objekt eksploderede i 8 kilometers højde med en styrke svarende til 650 Hiroshima-atombomber. Den lagde træer ned i et område, der strækker sig over 50 km ud til hver side fra eksplosionsstedet. I skovområdet under selve ekplosionen stod træerne stadig op, men uden grene og løv. Dette fænomen så man også i Hiroshima ved afslutningen af Anden Verdenskrig.

Eksplosionen kunne følges på seismografer verden over og ses langt væk. I Skandinavien oplevede man det ejendommelige fænomen, at man havde ekstremt lyse nætter i døgnene efter eksplosionen.

Siden 1908 har der været gjort utallige forsøg på at udforske den gådefulde eksplosion. Især efter Sovjetunionens opløsning har mange udenlandske ekspeditioner været i området for at skaffe prøver og måske få svar på de mange spørgsmål.

For nylig er resultatet af en ny, italiensk undersøgelse offentliggjort. Man er nået frem til, at en asteroide sandsynligvis forårsagede eksplosionen.

Professor Giuseppe Longo fra University of Bologna i Italien ledede i 1999 en ekspedition til Tunguska for at indsamle prøver, der fortsat undersøges.

I mellemtiden har den italienske forskergruppe været i gang med computerne på en helt anden front. De har kigget nærmere på asteroiderne og fundet 866 objekter, der passer sammen med, hvad man ved om det ukendte himmellegemes bane hen over himlen baseret på de mange øjenvidneskildringer fra 1908.

Med baggrund i gruppens beregninger konkluderes det, at der er størst sandsynlighed for, at Tunguska-objektet i virkeligheden var en asteroide.

Dette er Kaare Lund Rasmussen ikke enig i, beretter Ugeavisen Ingeniøren den 30. november 2001:

"Det var en komet," slår han fast.

Geofysikeren Kaare Lund Rasmussen - tidligere Nationalmuseets Kulstof-14 Dateringslaboratorium og nu lektor ved Syddansk Universitet - fremlagde i 1999 de videnskabelige undersøgelser af prøver hjembragt af en dansk ekspedition i 1994.

Ekspeditionens leder og koordinator var den danske astronom Hans Jørn Fogh Olsen. I Moskva stødte bl.a. den russiske geolog Euginev M. Kolesnikov fra statsuniversitetet til den 24 personer store danske ekspedition. Kolesnikov havde flere gange tidligere været på ekspedition i området.

I de hjemtagne prøver målte man sig frem til næsten 1.000 gange for meget kulstof i forhold til iridium end i noget kendt himmellegeme.

"Vi troede oprindeligt, at vi kunne påvise, hvilken slags himmellegeme, der var tale om, men det blev endnu et mysterium for os. Enten har kometer en helt anden sammensætning, dvs. meget mere kulstofrige og iridiumfattige end vi regner med nu, eller også har vi at gøre med en helt anden og ukendt type himmellegeme," sagde Kaare Lund Rasmussen til pressen ved offentliggørelsen af undersøgelsesresultaterne i 1999.

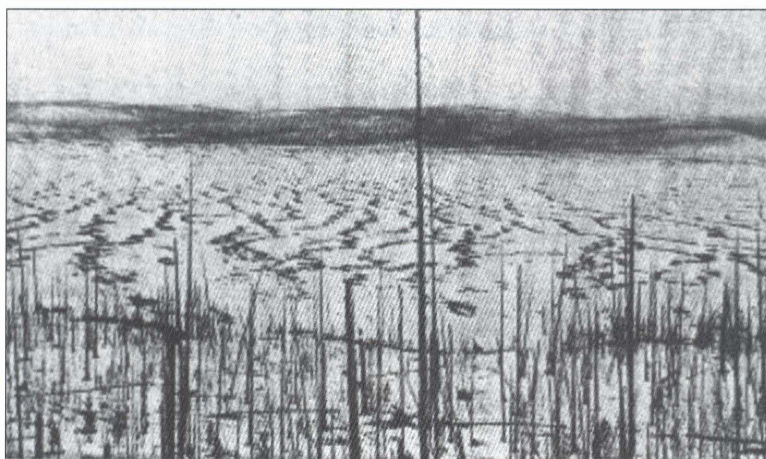
Med baggrund i måleresultaterne konkluderede Kaare Lund Rasmussen dog, at der var tale om en kæmpemæssig isblok på mellem 1 og 10 millioner tons bestående af 99,9% frossen vand og metan, der eksploderede over Sibirien.

Om den nye italienske, asteroide-forklaring siger Kaare Lund Rasmussen til Ugebladet Ingeniøren:

"Italienerne har kun præsenteret beregninger, og det eneste, der tæller for mig, er målinger."

I det amerikanske tidsskrift ASTRONOMYs februar-udgave 2002 skriver NASA astrobiologen David Morrison i en artikel om risikoen for kollision med asteroider, at der i 1908 var tale om nedfald af en omkring 60 m stor stenasteroide.

Debatten om den gådefulde eksplosion for næsten 100 år siden fortsætter således i de videnskabelige kredse. ❑

Eksplosionen skete i 8 kilometers højde lige over denne mose - fotograferet i 1927. Træerne i billedets forgrund står tilbage som telefonpæle.

Læs mere om Tunguska-mysteriet:

Kim Møller Hansen: *Mysteriet om gæsten far det ydre rum – en videnskabelig gåde fra 1908*, Gyldendal Uddannelse 1992, 48 sider, ill.

Vagn F. Buchwald: *Meteoritter – nøglen til Jordens fortid*, Gyldendal 1992, 248 sider, ill.

Fokus på liv i universet

Et nyt forskningscenter opkaldt efter en af pionererne inden for området vil undersøge, hvor tæt universet er befolket med liv.

AF LEONARD DAVID

Det nye "Carl Sagan Center for Study of Life in the Cosmos" skal bestå af tre hightech laboratorier og en mulighed for senere at udvide med et fjerde. Centret skal også rumme et udstillingsområde og en foredragssal med 500 pladser. Centret skal bygges på et tre hektar stort område i den projekterede NASA Research Park ved Moffett Field, Californien, som nabo til rumagenturets Ames Research Center.

Mindet sikret

Som en af sine sidste officielle pligter deltog NASA's leder Daniel Goldin i november 2001 i en grundstensnedlæggelse for det 40 mio. dollar dyre center - et flagskib for videnskab og teknologi i det planlagte over 85 hektar store NASA Research Park.

"Carl var utroligt visionær, og nu kan man mindes ham med dette avancerede 21. århundredes forsknings- og uddannelsescenter, som skal medvirke til at udbrede kendskabet til liv i universet og rumforskning i almindelighed," sagde Goldin.

Astronom, underviser og forfatter Carl Sagan blev ofte betegnet som verdens bedste til at gøre videnskab populær. Hans bøger, artikler og tv-programmer blev læst og set af millioner af mennesker. Sagans mest anerkendte værk var PBS-serien "Cosmos". Serien blev Emmy- og Peabody-prisvinder og den mest sete serie i tv's historie - set af over 500 mio. mennesker i 60 lande. Bogen baseret på "Cosmos" var på The New York Times bestsellerliste i 70 uger og den mest solgte videnskabelige bog på engelsk.

Carl Sagan, som var professor i astronomi og rumvidenskab og leder af Laboratory for Planetary Studies ved Cornell University, døde i november 1996. Han tabte en to år lang kamp mod en knoglemarvssygdom og døde som 62-årig af lungebetændelse.

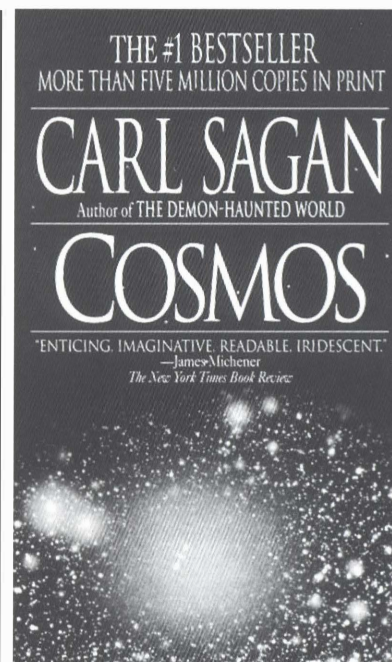
Modulopbygning

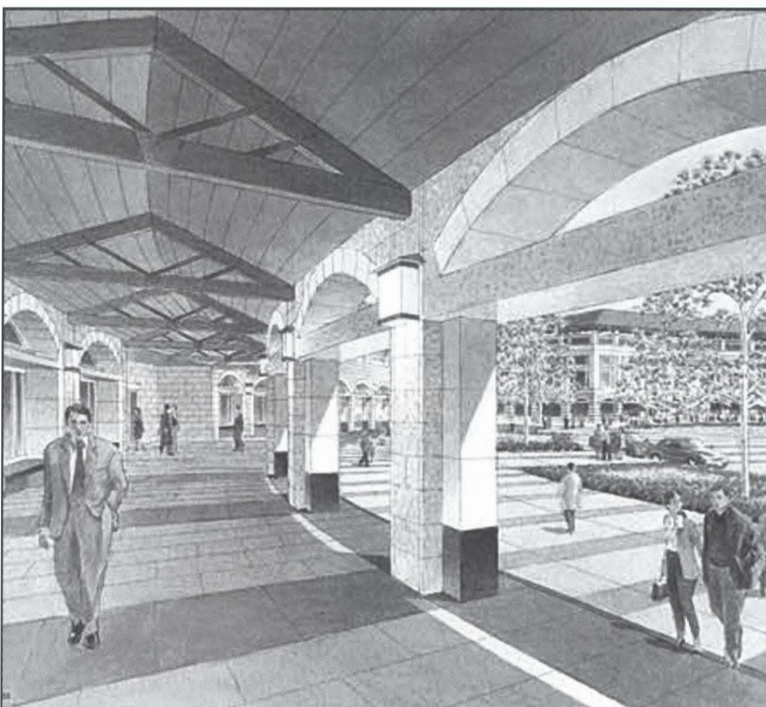
"Jeg beundrer Dan Goldin for hans hårdnakkede støtte til udforskning af liv uden for Jorden. Den kendsgerning at han tilegnede dette vidunderlige center til minde om Carl Sagan som en af sine sidste officielle handlinger som administrator, viser helt tydeligt, hvordan han delte Carls passion for forskning af liv i det enorme kosmos," sagde Thomas Pierson, chef for SETI Institute i Mountain View, Californien.

Når dørene bliver slået op om 2-3 år, vil centret indtage en ledende rolle i multi-disciplinær forskning og støtte NASA med svar på spørgsmålet: "Er vi alene i universet?", oplyste Scott Hubbard, vicedirektør for NASA Ames Research Center.

"Videnskabsmænd vil udføre både grundforskning og avancerede forsøg, som kan kaste yderligere lys over vores forståelse af livets oprindelse, udvikling og fremtid. Forskerne vil integrere de nye opdagelser i nanoteknologi, biologi og informationsteknologi i udviklingen af nye miniatureværktøjer til analyser af prøver og dataforståelse," sagde Hubbard.

Centrets første tre laboratorier opbygges som moduler, hvilket gør dem mere fleksible, når de skal bru-

En tegners udgave af det kommende Sagan Center.

ges til forskellige forskningsopgaver.

Vigtigt emne

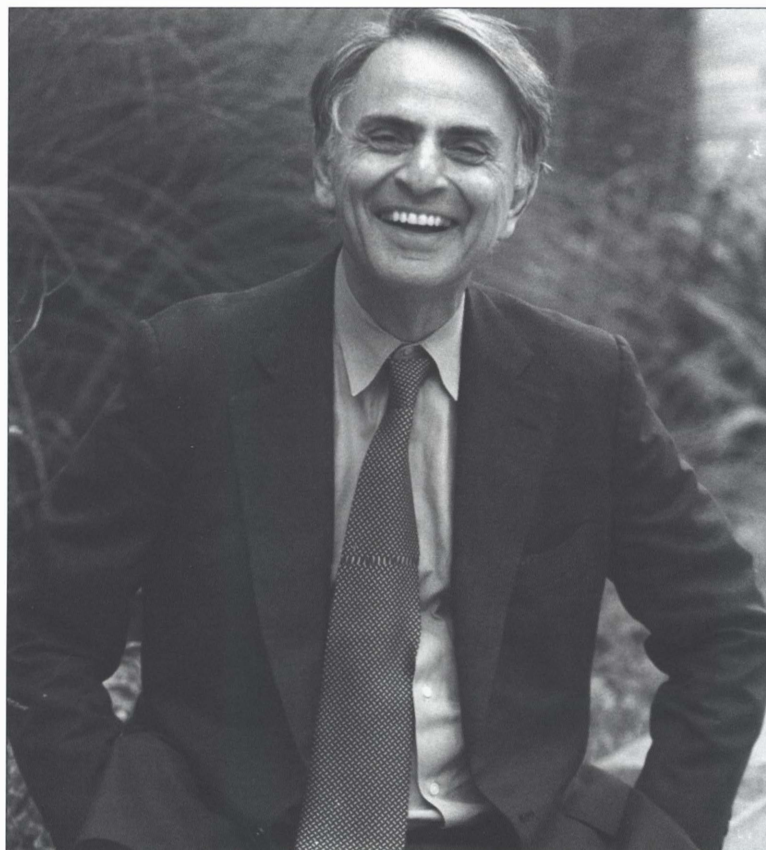
Hubbard fortalte, at et genetik- og mikrobiologilaboratorium kunne bruges til at afsløre levende systemers fundamentale processer under forskellige livsbetingelser.

Faciliteter med nye og avancerede biosensorer vil være i stand til at undersøge livets fingeraftryk både her på Jorden og på andre planeter. Han forudser, at vi i et nanoteknologilaboratorium med ultrasmåt udstyr kan efterligne eller reproducere den proces, som skaber levende systemer.

Sagan Centret er første trin mod NASA's mål med at forene akademisk forskning, industri og nonprofit til fremme af en verdensomspændende forskning.

"Det er passende, at dette 21. århundredes laboratorium er opkaldt efter det 20. århundredes mest velformulerede og lidenskabelige fortaler for rumforskning.

Sagan Centret, som er et resultat af det nye partnerskab mellem den offentlige og den private sektor, vil tiltrække og fremme et samarbejde med forskning og udvikling blandt partnere i industrien, den akademiske verden og NASA," sagde Donald Fulop, vicedirektør for Business Development, Lockheed Martin Space Operations, Houston, ved grundstensnedlæggelsen i november.

Carl E. Sagan (1934-1996)

"Ingen hæder kunne være større og betyde mere for Carl end denne," sagde Ann Druyan, hans kone og samarbejdspartner gennem 20 år.

Sagan drømte om, "at vi som civilisation skulle bruge mere af vores viden på et så vigtigt emne som liv i kosmos," tilføjede hun. ❑

Kilde:

www.space.com/-*for*

Jagten på en kosmisk Rosette-sten

Hvad vil der ske, hvis vi en dag opfanger et signal fra ikke-jordiske væsner? Videnskabsmænd mener, at signalet kan indeholde en kodet meddelelse. Skal vi have held med at afkode den, må vi se på de erfaringer, som sprogkyndige har fået ved at afkode forhistoriske sprog her på Jorden.

AF DOUG VAKOCH
SETI INSTITUTE

En meget vigtig nøgle til afkodningen af de forhistoriske ægyptiske hieroglyffer fik man fra den såkaldte Rosette-sten, som Napoleons hær fandt under et militærfelttog i Ægypten i 1799.

Denne sten indeholdt samme tekst skrevet på tre sprog. Da europæiske sprogforskere havde et godt kendskab til det ene af sprogene, kunne de kæde de tre versioner sammen og oversætte det tekstsystem, som de kort forinden havde knækket: De ægyptiske hieroglyffer.

Hvis vi modtager et budskab fra en ikke-jordiske civilisation, kan vi desværre ikke finde en direkte forbindelse mellem et af deres sprog og lad os sige engelsk eller swahili.

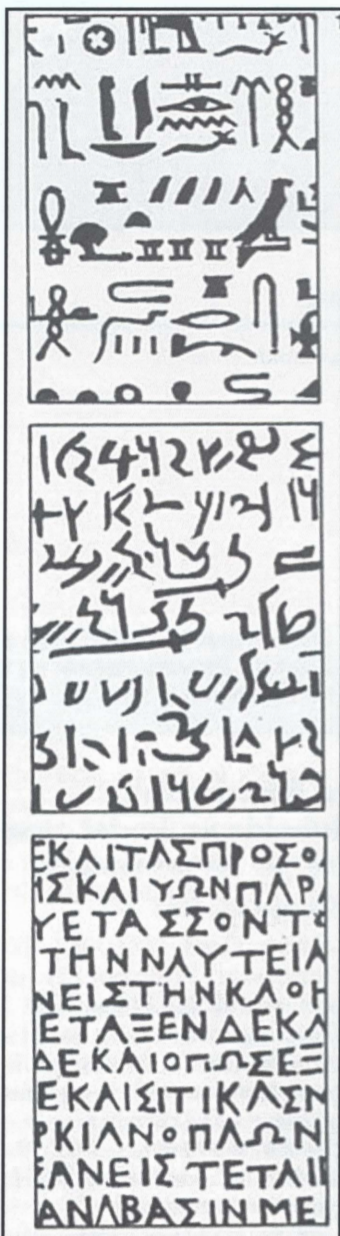
Dette vil ifølge antropologen Ben Finney og historikeren Jerry Bentley begrænse, hvad vi kan få at vide om de ikke-jordiske. Selv om vi er i stand til at forstå den grundlæggende matematik og astronomi, vil vi nok ikke få så meget ud af det, når de ikke-jordiske begynder at beskrive deres kultur.

Finney og Bentley påpeger, at det første gennembrud i afkodnin-

SETI

Rosette-stenen blev fundet i 1799 ved byen Rosette (Rosetta) ca. 70 km fra Alexandria i Egypten. Stenen kan i dag ses på British Museum.

Rosette-stenen har tre udgaver af den samme tekst forfattet i hieroglyffer, med demotisk skrift og på græsk.

gen af de videnskabelige dele af en ikke-jordisk meddelelse afhænger af den måde, hvorpå vi tolker de kulturelle dele af meddelelsen.

Som en analogi henviser de til dengang, europæiske videnskabsmænd begyndte at afkode forhistoriske maya-hieroglyffer. Det første gennembrud i afkodningen skyldtes, at de kendte det grundlæggende talsystem, som mayaerne brugte - kendt som deres kalender og baseret på Solens og Månens synlige bevægelser. Matematikken og videnskaben var grundlaget for kommunikation, akkurat som mange SETI-forskere har forudsagt vil være tilfældet for interstellar kommunikation.

Det synspunkt - at komplekse tanker vises direkte gennem symboler - kan føres helt tilbage til Plotinus, en ægyptiskfødt, romersk filosof, som fulgte i Platons fodspor. I Platons filosofi, er det grundlæggende i virkeligheden ikke de ting, vi kan se med vores øjne og føle med vores hænder. Den ultimative virkelighed består af underliggende "tanker", der tjener som en rettesnor for vores materielle verden. Plotinus mente, at de ægyptiske hieroglyffer symboliserede disse tanker direkte uden et mellemliggende menneskeligt sprog. Forfatteren Maurice Pope skriver om Plotinus' syn på de ægyptiske hieroglyffer:

"Hvert enkelt tegn er i sig selv et stykke viden, et stykke visdom, et stykke virkelighed, vist direkte."

Det viste sig, at Plotinus tog fejl. Men han var i godt selskab.

I århundreder var de mest fremtrædende ægyptologer enige med Plotinus. De afviste den mulighed, at hieroglyfferne kunne repræsentere noget så almindeligt som et talt sprog. Men i 1820'erne brugte den franske sprogforsker Jean-Francois Champollion Rosette-stenen til at trække paralleller mellem de dengang uforståelige ægyptiske hieroglyffer, det kendte græske og en form for ægyptisk skriftsprog brugt i handelsmæssige transaktioner. Champollion kunne bevise, at hieroglyffer ofte repræsenterede en lyd, meget lig andre sprog. Plotinus' drømme om de mystiske ægyptiske hieroglyffer brast.

SETI-forskerne kan lære meget af historien om afkodningen af de ægyptiske hieroglyffer. De første formodninger om meddelelsens natur kan forhindre os i at komme på vildspor — især hvis disse formodninger hjælper os med af afkode dele af meddelelsen. Det er sandt, at nogle af mayaernes skrifttegn direkte henviser til tal og måneder. Den langt overvejende del gør ikke.

Nøglen til afkodningen af de forhistoriske hieroglyffer og måske meddelelserne fra de ikke-jordiske er at være åben over for nye muligheder, selv hvis de synes at modsige de første resultater. ❑

Kilde:

www.space.com/-*for*

Kort fortalt

Forbier igen - heldigvis!

I december måned opdagede man en ny asteroide, der fik navnet 2001 YB5. Når netop denne asteroide straks vakte stor opsigt, skyldtes det, at asteroiden den 7. januar 2002 fløj forbi Jorden i en afstand af kun godt 800.000 km - eller rundt regnet det dobbelte af afstanden til Månen.

"Selv om det i astronomisk forstand er en meget lille afstand, var der absolut ingen grund til panik," som den kendte engelske amatørastronom, Sir Patrick Moore, udtalte til BBC News.

"Det er sket før, og det vel helt sikkert ske igen," tilføjede Dr. Robin Catchpole fra The Old Royal Observatory.

Det var også tonen, der blev slået an på Tycho Brahe Planetariets hjemmeside www.tycho.dk, hvor astrofysikeren Michael Linden-Vørnle slog fast, at asteroiden 2001 YB5 ikke udgjorde en trussel for Jorden.

Klippeblokken, der cirkler om Solen på 1.321 dage, vurderes til at have en størrelse på ca. 300 m og

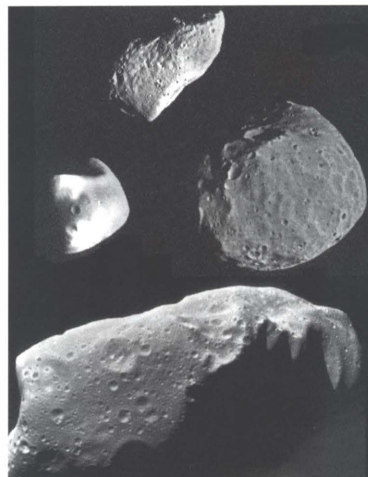
blev indlemmet i gruppen af såkaldt potentielt farlige asteroider, Potentially Hazardous Asteroids. Af disse PHA'er opregner man i øjeblikket 361 objekter større end 100 meter, som kommer Jorden nærmere end 7,5 mio. km.

Ingen af disse registrerede objekter udgør for tiden en reel risiko for at støde sammen med Jorden. Der opdages dog hele tiden nye objekter, som føjes til listen.

Det amerikanske forskningsinstitut Sloan Digital Sky Survey blev i Berlingske Tidende den 9. januar 2002 citeret for en ny undersøgelse, der viser, at solsystemet ikke indeholder så mange store asteroider, som man hidtil har regnet med. Ifølge undersøgelsen findes der i vort solsystem kun omkring 700.000 asteroider, som måler mere end 1 km i diameter.

"Man har hidtil regnet med, at der fandtes omkring 2 mio. asteroider, så risikoen (for Jorden) er klart formindsket," siger Mars-forskeren Jens Martin Knudsen i sin kommentar til nyheden. ❑

Ole Henningsen

Her er et lille udvalg af kilometerstore asteroider udforsket af rumsonder i de senere år.

Fokus på Månen igen

Der mangler endnu stor viden om Månens dannelse og udvikling. Dette rådes der måske bod på med nye rummissioner. Det mest kostbare og ambitiøse projekt er opsendelsen af den japanske satellit "Selene", der efter planerne opsendes i 2005 og koster den nette sum af 2,5 mia kr.

"Selene" skal efter planerne udstyres med 14 instrumenter, bl.a. røntgen- og gammastrålespektrometre til måling af sammensætningen af stofferne på Månens overflade og et alfapartikel-spektrometer til at analysere stråling fra radon og polonium.

Bortset fra to vellykkede amerikanske månesonder, "Clementine" i 1994 og "Lunar Prospector" i 1998, har Månen ikke været besøgt, siden "Apollo 17" i 1972 helskindet hjembragte sine amerikanske astronauter medbringende et pænt antal kg månematerialer til geologerne og andre interesserede videnskabsmænd.

En amerikansk kunstner, James Downey, forsøgte i efteråret 2001 at sætte fokus på Månen på en helt anden facon. Ideen var at starte en græsrodsbevægelse, der på et givet tidspunkt i 5 min. skulle forsøge at danne en rød plet på Månens mørke side (i første kvarter) med laserlys fra almindelige håndholdte laserlyspenne.

Forsøget blev første gang gjort den 27. oktober kl. 4 dansk tid. Og man forsøgte igen den 24. november 2001. Hvis forsøget var lykkedes, kunne morgenduelige danskere måske have fået sig en overraskelse med en rød plet på den mørke del af Månen.

"Jeg er rørt over den måde, ideen har slået an på hos mennesker fra vidt forskellige lande, kulturer og trosretninger, hvor tusindvis - ja måske millioner - har deltaget," siger kunstneren på sin hjemmeside.

Den amerikanske rumadministration NASA har i årenes løb foretaget videnskabelige forsøg med specielle kraftige lasere rettet mod Månen. Men at fokusere almindelige laserlyspenne i en lille, synlig plet på en afstand som Månens forekommer alle teknikere utopisk. James Downeys kunstværk bestod måske derfor af praktiske årsager mest af selve begivenheden.

Kunsten overgås formentlig alligevel af amerikaneren Dennis M. Hope, der i 1980 gjorde krav på ejerskab af Månen. Den internationale traktat om udnyttelse af bl.a. Månen "Outer Space Treaty" fra 1967 hindrer enkeltlande i territoriale krav i rummet.

"Men," siger Dennis M. Hope, "den traktat gælder kun for enkeltstater. Man har helt glemt, at enkeltpersoner kan gøre krav gældende, og derfor er mit krav juridisk gyldigt."

Han henviser til den gamle "Homestead Act" fra 1862, hvor det hedder, at nybyggere kan erklære landområder for deres ejendom, hvis ingen andre protesterer. Så er der jo heller ikke noget at sige til, at han som driftig forretningsmand erklærede Månen for sin personlige ejendom og begyndte at udstykke grunde deroppe.

Siden Dennis M. Hopes firma "Lunar Embassy" begyndte "udstykningen" i 1980, hævder han at have solgt over 300.000 grunde, heraf 10.000 i Skandinavien.

I efteråret 2001 udnævntes en ambassadør - eller "filialchef" om man vil - for firmaet MoonShop AB i Malmø, nemlig svenskeren Leif B. Pålsson.

Så står du og mangler gaven "til ham, der har alt", så kontakt www.moonshop.se, hvor man for 265 kr. kan få tilsendt skøde på 4.000 kvadratmeter af Månens overflade, incl. kort over området - så man kan finde vej. Mon det er samme pris, når Månen er halv?

Men husk så også, at skal du ved lejlighed se til grunden, så er transporten på små 400.000 km - hver vej! ❑

Ole Henningsen

Sådan kunne "kunstværket" have taget sig ud, hvis det var lykkedes. (Billedmanipulation: Ole Henningsen)

UFO-Nyt 2001

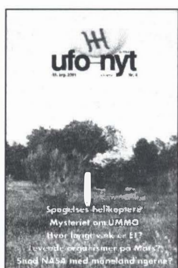
AF JØRGEN BENGTVIG

Skal læses så-dan:
Blad nr./sidetal

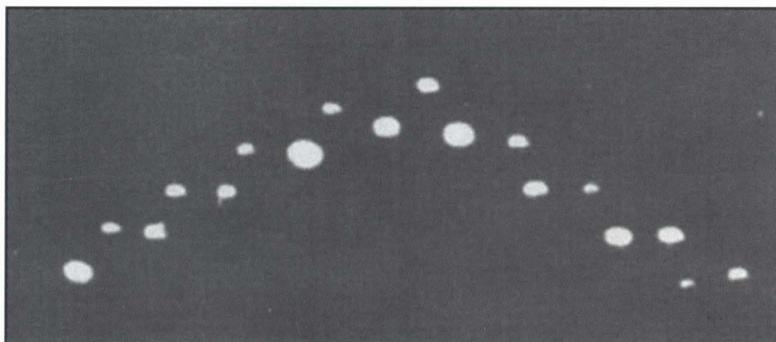

Indholdsfortegnelse UFO-Nyt 2001

Nyt liv i Lubbock-lysene

Om aftenen den 25. august 1951 fløj en vingeformet formation af 18 blålige objekter med stor hastighed hen over byen Lubbock i Texas. Fire lærere fra byens tekniske skole så objekterne og kontaktede den lokale avis. Journalisterne på "Lubbock Avalanche-Journal" var først skeptiske, men senere samme aften dukkede objekterne op igen og blev set af lærerne og andre vidner.

AF KIM MØLLER HANSEN

Omkring midnat den 31. august så Carl Hart Jr. gennem sit soveværelsesvindue hos forældrene i Lubbock en V-formation af 18-20 hvide lys.

Han fik fat i sit kamera og løb ud i baghaven. Lysene passerede hen over huset endnu to gange i løbet af de næste minutter, og Carl Hart Jr. tog fem billeder af lysene.

På ét af disse billeder er der meget lidt kamerabevægelse, og lysene fremstår forholdsvis skarpe og klare.

Flyvevåbnets efterforskere konkluderede i sin tid, at lysene var gadelys, som oplyste ænder under træk. Senere blev lysene forklaret som gadelys, der reflekterede i lavthængende skyer.

Observationerne i Lubbock hører til blandt ufohistoriens bedre sager, idet mange vidner så fænomenerne, der også blev fotograferet.

Som andre klassiske ufotilfælde bliver Lubbock-sagen taget op igen fra tid til anden.

Nu har Donald R. Burleson, som er edbchef på Eastern New Mexico University, foretaget en række beregninger på grundlag af Harts billeder og især computeranalyseret ét af lysene på det skarpeste af Harts fotos.

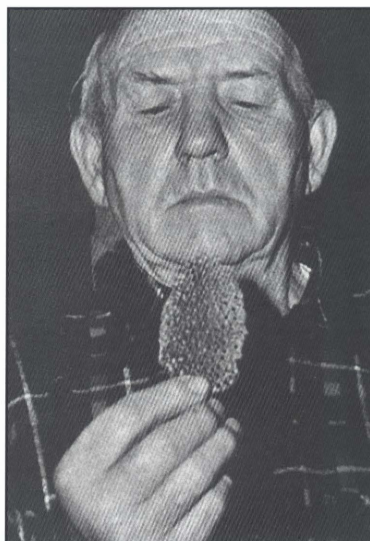
Analysen viser tilsyneladende, at det pågældende lys er opbygget af sekskantede celler – nærmest som cellerne i en bikube.

Hvis resultatet af Burlesons computeranalyse holder stik, kan Lubbock-lysene næppe være selvlysende højhastigheds-ænder i formationsflyvning. Men hvad er de så?

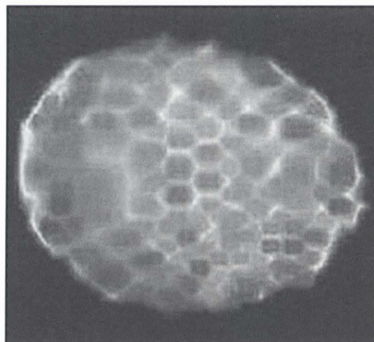
Man må forvente, at nye undersøgelser bliver iværksat i nærmeste fremtid for at bekræfte eller tilbagevise Burlesons måleresultater. ❑

Carl Hart Jr.

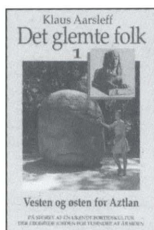
Genstande med en cellestruktur som i bikuber kendes fra adskillige ufoberetninger. Her ses kyllingefarmeren Joe Simonton fra Wisconsin med en "pandekage", som han fik af rumvæsner i april 1961, da de landede i hans baghave.

Kraftig forstørrelse af et af objekterne på Carl Harts foto fra Lubbock, 1951.

Tilbud til læserne

Bøger

UFO'ernes verden

I perioden 1981-1986 var artikelserien "UFO-klassiker" et fast indslag i UFO-Nyt. Serien redegjorde for de berømte ufoobservationer, så både nye og "gamle" læsere kunne læse dem med udbytte. Artiklerne fremlagde så korrekte oplysninger som overhovedet muligt, med relevante gamle og nye kilder - og hvor det var muligt, blev sagerne opdateret med de senest tilgængelige undersøgelser, interviews etc. Nu er alle disse artikler samlet for første gang i "UFO'ernes verden". "UFO'ernes verden" består af 4 gennemillustrerede hæfter på i alt 212 sider! Førpris: kr. 126,00. ***Tilbud kr. 79,00.***

Det glemte folk

Fra rejser i USA, Mellemamerika og Middelhavslandene fortæller Klaus Aarsleff om oplevelser, indtryk og møder med spændende mennesker. Rejserne former sig som en jagt på sagn og fortidsgåder, der peger tilbage mod et ukendt folk. Det var et folk, der kunne udrette forbløffende ting, og som oprettede kolonier i fjerne afkroge af kontinenterne. De byggede vældige templer og skabte sælsom kunst for op mod 10.000 år siden. "Det glemte folk" består af to gennemillustrerede bind på i alt 278 sider. Førpris: kr. 360,00. ***Tilbud kr. 298,00.***

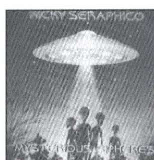
Plakater

UFO-plakat

SUFOI's plakat med Dezsö Sternoczkys flotte motiv er naturligvis i farver. Plakaten måler 60 x 80 cm og er trykt på kraftigt papir.
Førpris kr. 90,00. ***Tilbud kr. 49,00.***

Musik

På lydrejse i ufoernes verden

"Mysterious Spheres" skal opleves! Den britiske komponist og musiker Ricky Seraphico har ladet sig inspirere af ufotemaet og skabt denne instrumental cd med 11 numre, som tager lytteren med på en kraftfuld og emotionel rejse ind i ufoernes verden.
Førpris: kr. 169,00. ***Tilbud kr. 129,00.***

Cd-rom'er

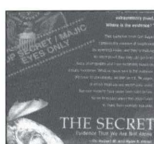
Cd-rom'erne er alle engelsksprogede og kan afvikles på Windows95/98 pc'ere med cd-rom drev, en webbrowser og Acrobat Reader.

Fra de hemmelige arkiver

"The Black Vault UFO Collection - Volume 1" er en cd-rom, som rummer ikke mindre end 5.000 ufodokumenter, der for første gang er gjort offentlig tilgængelig i elektronisk form. Læs og bliv overrasket over, hvad der findes i arkiverne hos de amerikanske myndigheder. Her finder du dokumenter fra FBI, CIA, DIA, OASD m.fl., indekseret og opdelt i kategorier - lige til at læse. Førpris: kr. 240,00. ***Tilbud kr. 199,00.***

UFO Archive 1

På denne cd-rom får du tre klassiske udgivelser, som omhandler bilstoptilfælde, fysiske spor efter ufofænomener samt ufonautrapporter fra den amerikanske ufobølge i 1973. Det drejer sig om følgende titler udgivet af Center for UFO Studies (CUFOS):

- *UFO Reports Involving Vehicle Interference* by Mark Rodeghier, CUFOS 1981, 151 sider
- *Physical Traces Associated with UFO Sightings* by Ted Phillips, CUFOS 1975, 150 sider
- *1973 - Year of the Humanoids* by David Webb, CUFOS 1976, 113 sider

De engelsksprogede bøger har været udsolgt i mange år, men er igen gjort tilgængelige for alle på denne cd-rom. Førpris kr. 240,00. ***Tilbud kr. 199,00.***

Vi er ikke alene

Fik Jorden besøg fra rummet i 1947, og styrtede et rumskib ned ved Roswell i New Mexico? Bjergede det amerikanske militær vraget og besætningen? Nedsatte den amerikanske regering umiddelbart efter en tophemmelig forskningsgruppe? Fup! siger de fleste. Nej, de er ægte, siger andre - heriblandt dr. Robert M. Wood og Ryan S. Wood. Hør deres argumenter og se billederne på cd-rom'en "The Secret: Evidence That We Are Not Alone". Førpris kr. 240,00. ***Tilbud kr. 199,00***

The UFO Anthology Vol. 1

Dette er den første af en serie cd-rom'er, som vil gå i dybden med ufofænomenets mange aspekter. Her er mange timers studielæsning og underholdning i hundredvis af fotos, dokumenter, observationsberetninger, videoklip, lydsekvenser og animationer. Vær med fra starten og køb denne første cd-rom i serien.
Førpris: kr. 580,00. ***Tilbud kr. 489,00***

The UFO Files

Er du bekymret over telefonudgifternes galopperen, når du surfer på internettet for at finde ufoartikler, fotos, videoklip, radioudsendelser med omtale af ufoobservationer? Så er denne dobbelt cd-rom lige sagen. Her finder du i ro og mag mere end 3.000 tekstfiler, fotos, lyd- og videoklip med simpelt hen alt muligt om ufoer, Area51, NASA, SETI, korncirkler, Roswell, MIB...og meget, meget mere.
Førpris: kr. 280,00. ***Tilbud kr. 210,00.***

Tidsskrifter

UFO-Nyt

Alle årgange fra 1958 til 1980 har været udsolgt i mange år. Men vi kan stadig levere årgang 1981, 1982, 1984, 1989 og alle årgange i 1990'erne. Her er rigtig mange timers læsning!
Normalprisen for disse 14 årgange af UFO-Nyt er kr. 2.477,00. ***Tilbudspris kr. 1.238,50.***

UFO-Nyt fra en svunden tid

Vi har stadig enkelte gamle numre af UFO-Nyt liggende fra perioden 1959-1975. Køb 30 forskellige numre for ***kr. 90,00.***

UFO-Vision

Dette er SUFOI's specialtidsskrift med dybdeborende artikler og anmeldelser af bøger, cd-rom'er, film etc. Førprisen for 6 numre er kr. 526,00.
Tilbudspris kr. 198,00.

Tilbud til læserne

Antikvariske bøger

Vi har på lageret fundet enkelte eksemplarer af bøger, som har været udsolgt i mange år. Har du huller i din samling, så skynd dig at bestille nu!

Piloter ser ufoer
En omfattende samling ufoberetninger gjort af australske piloter i årene 1952-78. Deriblandt Frederick Valentichs gådefulde forsvinden over Bass-Strædet.
Bogen er udgivet i 1985, på 72 sider og illustreret.
Pris kr. 79,00.

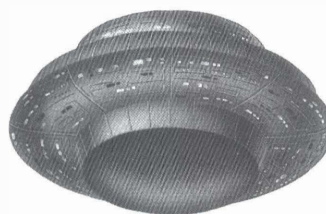
UFO og videnskaben
Seks videnskabsmænd diskuterer ufofænomenet ved den Tredje Landsdækkende Amatørastronomikongres i Denver, Colorado, 1969.
Bogen er udgivet i 1973 og på 135 sider. ***Pris kr. 79,00.***

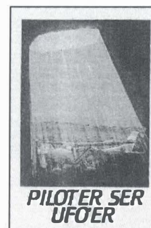
UFO-landinger i Danmark
Willy Wegners klassiske bog fra 1975 med et katalog over danske nærobservationer. Langt den største del af beretningerne stammer fra UFO-Nyt.
Rigt illustreret og på 111 sider. ***Pris kr. 89,00.***

UFOer – Top Secret
Willy Wegners udmærkede resume af den historiske udvikling gennem tyve år (1947-1966) med fokus på striden mellem de amerikanske myndigheder og ufologerne.
Bogen er fra 1980, illustreret og på 78 sider.
Pris kr. 79,00.

Jeg fløj med rumskib
Elisabeth Klarers berømte kontaktberetning samt andere kontaktberetninger fra Sydafrika.
Bogen er fra 1978 og på 67 sider. ***Pris kr. 69,00.***

Vi ser på UFO'er
Flot illustreret børnefagbog (kan læses fra 10 år), som giver en god introduktion til emnet.
Bogen er udgivet i 1980 og på 24 sider. ***Pris kr. 29,00.***

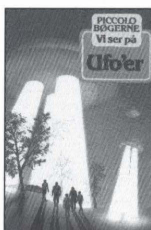

Tilbud til læserne

Tilbudsvarer kan kun bestilles på denne kupon (eller en kopi af den). Sæt kryds ved de ønskede varer. **Send kuponen til: SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.** Og vi sender et girokort. Så snart vi modtager din indbetaling, sendes alle varer. Porto/ekspeditionsgebyr er på kr. 17,00 - uanset hvor meget du bestiller. Tilbudene gælder, så længe lager haves.

Navn: ______________________________

Adresse: ______________________________

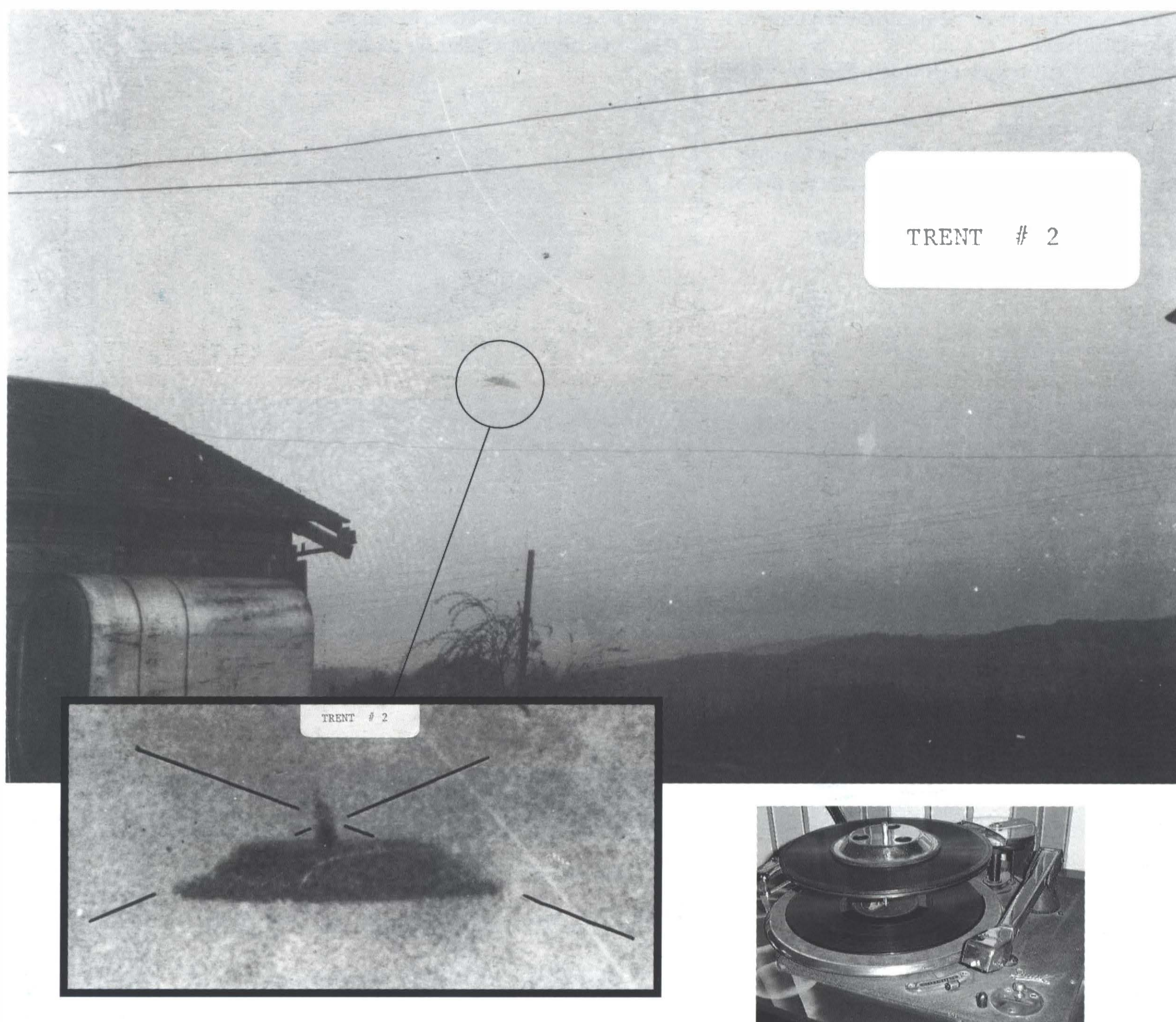
Send de afkrydsede varer:

❍ **UFO'ernes verden.** Kr. 79,00
❍ **Det glemte folk.** Kr. 298,00
❍ **UFO-plakat.** Kr. 49,00
❍ **Mysterious Spheres (musik).** Kr.129,00
❍ **The Black Vault UFO Collection - Volume 1** (cd-rom). Kr. 199,00
❍ **UFO Archive 1** (cd-rom). Kr. 199,00
❍ **The Secret: Evidence That We Are Not Alone** (cd-rom). Kr. 199,00
❍ **The UFO Anthology Vol. 1** (cd-rom). Kr. 489,00
❍ **The UFO Files (2 cd-rom).** Kr. 210,00
❍ **UFO-Nyt (14 årgange).** Kr. 1.238,50
❍ **UFO-Nyt (30 gamle numre).** Kr. 90,00
❍ **UFO-Vision (6 numre).** Kr. 198,00
❍ **Piloter ser ufoer**. Kr. 79,00
❍ **UFO og videnskaben.** Kr. 79,00
❍ **UFO-landinger i Danmark.** Kr. 89,00
❍ **UFOer – Top Secret.** Kr. 79,00
❍ **Jeg fløj med rumskib**. Kr. 69,00
❍ **Vi ser på UFO'er.** Kr. 29,00

Til det samlede beløb lægges kr. 17,00 i porto/ekspedition

UFO-Klassiker:

Stadig et mysterium efter 50 år?

I maj 1950 tog farmeren Paul Trent i McMinnville (Oregon) to billeder af et usædvanligt objekt. Billederne har siden været undersøgt af det amerikanske flyvevåben og utallige ufologer. Forklaringerne har været mange, lige fra en ægte ufo til en lille genstand hængt op i telefontrådene. For nylig dukkede endnu et forsøg på en forklaring op: Genstanden på billedet er en del fra en pladespiller fra 1940'erne hængt op i en snor.
Vi gengiver her Paul Trents andet foto samt en forstørrelse, så læserne kan sammenligne med billedet af pladespilleren. Læs mere om Paul Trents spændende fotos i bogen "UFO'ernes verden", som netop nu kan købes til en favorabel pris hos SUFOI. ❑

/kmh